

Γ- Πολιτική Παγκοσμιοποίηση – β) Τα Πρώτα Έθνη της Βορείου Αμερικής και οι Αφροαμερικανοί κάτω από την Αμερικανική Πολιτική Ηγεμονία

1) Τα Πρώτα Έθνη της Βορείου Αμερικής- οι Ινδιάνικες φυλές

Τώρα θα εξετάσουμε συνοπτικά, πως οι ιθαγενείς Ινδιάνοι της Βορείου Αμερικής και οι Αφροαμερικανοί σκλάβοι, που πολύ αργότερα θα εξελιχθούν σε μιας “ δευτέρας κατηγορίας” Αμερικανών πολιτών , αντιμετώπιστηκαν από τις Αμερικανικές αρχές, είτε αυτές αντιπροσώπευαν την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση είτε τις Κυβερνήσεις των Αμερικανικών Πολιτειών. Θα αναδείξουμε ότι μέσα από μια επίσημη Αμερικανική πολιτική, αυτές οι δύο φυλετικές ομάδες θεωρήθηκαν σαν ένα συνονθύλευμα “αγρίων” και “ υπανθρώπων” , την στιγμή που δεν ήταν λευκοί , Ευρωπαϊκής καταγωγής και Χριστιανοί!!!

Για τους περισσότερους Αμερικανούς άποικους, η “θεική βούληση” είχε υπαγορεύσει πως αυτοί οι λαοί θα πρέπει να εξυπηρετήσουν με δουλικό και υποτακτικό τρόπο , τις μακροπρόθεσμες προσδοκίες της Αμερικανικής Κυβέρνησης να δημιουργήσει μια “φιλεύσπλαχνη αυτοκρατορία”(benevolent empire) όπως το διαφήμιζαν ο Benjamin Franklin(1706-1790) και ο Thomas Paine(1737-1809), βασικοί αρχιτέκτονες της πολιτικής κουλτούρας της Αμερικής, ή την “αυτοκρατορία της ελευθερίας”(empire of liberty) όπως ο Πρόεδρος Thomas Jefferson(1801-1809) είχε ασπασθεί σαν πολιτική ιδεολογία. Σαν συνέπεια, παρατηρούμε πως οι Ηνωμένες Πολιτείες ιδρύθηκε σαν κράτος μέσα σ’ένα πολιτισμικό πλαίσιο “εικονικής πραγματικότητας” , πολιτικά και ιδεολογικά!!!(www.americanforeignrelations.com

)

Παρατηρώντας τις κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτές οι δύο διαφορετικές αλλά σημαντικές κοινωνικές ομάδες των Ηνωμένων Πολιτειών εξελίχθηκαν στην διάρκεια των τελευταίων 250 χρόνων περίπου, θα καταφέρουμε ακόμη μια φορά να τεκμηριώσουμε την θέση μας ότι αυτό το Έθνος, ήταν και είναι αυταρχικό, ρατσιστικό και επεκτατικό, επιδεικνύοντας λίγα κοινά σημεία με τις πολιτικές έννοιες του φιλελευθερισμού και της δημοκρατίας σαν πολίτευμα, ή τις κοινωνικές αρχές του Ιησού Χριστού όπως αυτές έχουν καταγραφεί στην Καινή Διαθήκη!!!

Θα ξεκινήσουμε αναλύοντας την ιστορική εξέλιξη των ιθαγενών Ινδιάνων της Βορείου

Αμερικής πρώτου και μετά την Ανεξαρτησία των Ηνωμένων Πολιτειών το 1776.

Πριν μπούμε σε λεπτομέρειες σχετικά με τις κακουχίες που υπέστησαν τα διάφορα Έθνη των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, κάτω από την “αποικιοκρατική διοίκηση” των λευκών Ευρωπαίων αποίκων πριν και μετά την Ανεξαρτησία της Αμερικής, θα ήθελα να παρουσιάσω ένα απόσπασμα από την εισαγωγή μιας μελέτης που πραγματοποιήθηκε από το Πανεπιστήμιο της Βιέννης το 2006, σχετικά με την “γενοκτονία” των Ινδιάνων του Έθνους Cherokee(των οποίων τα πατρογονικά τους εδάφη βρισκόντουσαν στην νοτιο-ανατολική Βόρειο Αμερική). Αυτό το “έγκλημα” διαπράχτηκε με επίσημη κυβερνητική πολιτική σε όλα τα επίπεδα(ομοσπονδιακή, πολιτειακή, τοπική), χρησιμοποιώντας Στρατιωτικές Δυνάμεις και το Δικαστικό Σώμα, με σκοπό ν'αποδυναμώσουν , να τεμαχίσουν και τελικά να εκτοπίσουν αυτούς τους Ινδιάνους από τα εδάφη τους.

Στην εισήγηση αυτού του άρθρου, με τίτλο “Το Μονοπάτι των Δακρύων που διασχίζει την κοιλάδα του Ποταμού Mississippi”(The Trail of Tears across the Mississippi Valley), δίνεται έμφαση στο γεγονός ότι ,”... Υπήρχαν 10 εκατομμύρια Ιθαγενείς Αμερικανοί στην Αμερικανική Ήπειρο όταν οι πρώτοι μη-Ινδιάνοι κατέφτασαν. Τα επόμενα 300 χρόνια, το 90% του πληθυσμού των πρώτων ιθαγενών Αμερικανών κατοίκων είτε εξολοθρεύτηκαν από αρρώστιες , λιμούς, ή από πολεμικές εχθροπραξίες που προκάλεσαν οι λευκοί ...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.univie.ac.at/Anglistik/>)

Οι Δεκατρείς Αμερικανικές Αποικίες κάτω από Βρετανική Διοίκηση και η Κεντρική Αμερικανική Κυβέρνηση αργότερα, θεωρούσαν τους ιθαγενείς Ινδιάνους σαν υπαρξιακό και πολιτιστικό εμπόδιο στις επεκτατικές βλέψεις τους σε όλη την Βόρειο Αμερική. Χρησιμοποίησαν κάθε “στρατιωτικό μέσο” και κάθε “πολιτική απάτη”, όχι μόνο για να εκτοπίσουν τους Ινδιάνους από τα “πατρικά εδάφη” τους σαν ανεξάρτητα Έθνη, και όχι σαν φυλές όπως αποκαλούνται μέχρι και σήμερα, αλλά με την πάροδο του χρόνου, να τους εξαλείψουν σαν φυσικά πρόσωπα!!! Αυτή υπήρξε η μόνιμη στρατηγική των αποίκων έτσι ώστε οι ιθαγενείς κάτοικοι να μην μπορέσουν ποτέ να συμμετέχουν στην οικοδόμηση της Αμερικής, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά και πολιτιστικά. Γι'αυτούς τους Αμερικανούς λευκούς άποικους, πριν και μετά την ανεξαρτησία των Ηνωμένων Πολιτειών το 1776, οι ιθαγενείς Ινδιάνοι είχαν στιγματιστεί σαν “άγριοι” και “ μη-κοινωνικές ανθρώπινες ομάδες”, που δεν διέθεταν εκείνα τα πολιτισμικά προσόντα για να προσφέρουν επικοδομητικά στην ανέγερση της Αμερικανικής Αυτοκρατορίας!!!

Στο κείμενο της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας της Αμερικής, μια από την σειρά των αντιρήσεων των Αμερικανών αποίκων απέναντι στον Βασιλιά Γεώργιο τον Τρίτο της Βρετανίας ήταν ότι “...έχει προκαλέσει εξεγέρσεις στους δικούς μας , και έχει προσπαθήσει

να εισάγει τους κατοίκους των συνόρων μας, τους μοχθηρούς Άγριους Ινδιάνους, των οποίων ο γνωστός νόμος πολέμου είναι η αδιάκριτη καταστροφή όλων των ηλικιών , φυλών και συγκιριών...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://progressive.org>)

Παράλληλα, το 1830, ένα χρόνο μετά που ο Andrew Jackson έγινε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών(1829-1837), η Αμερικανική κυβέρνηση υιοθέτησε μια πιο επιθετική πολιτική για ν’ακυρώσει τους τίτλους κυριότητας των εδαφών των Ινδιάνων και να τους μεταφέρει στις απέραντες παρθένες εκτάσεις Δυτικά του ποταμού Mississippi, μακριά από τις μόνιμες εγκαταστάσεις των Αμερικανών αποίκων. Επί προεδρίας του Andrew Jackson, η Αμερικανική Βουλή, ενέκρινε το Νόμο Εκτόπισης των Ινδιάνων(Indian Removal Act) του 1830, όπου διατυπώνεται πως “... δεν μπορεί κανένα κράτος να υλοποιήσει μια σωστή κουλτούρα, ένα σωστό πολιτισμό και να εξελιχθεί σωστά , όσο οι Ινδιάνοι παραμένουν εντός των συνόρων του...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.univie.ac.at/Anglistik/>). Παρ’όλα αυτά , η Κεντρική Κυβέρνηση της Αμερικής, η Αμερικανική Βουλή και το Δικαστικό Σώμα του κράτους , γνώριζαν πολύ καλά πως με βάση το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών, τα Έθνη των Ινδιάνων κατείχαν νόμιμα τα πατρογονικά τους δικαιώματα στα εδάφη τους, όπως και τους κοινωνικο-πολιτικούς θεσμούς τους, σαν τα Πρώτα Έθνη της Αμερικανικής Ηπείρου ιστορικά.(www.americanforeignrelations.com)

Σαν συνέπεια, για να προσδιορίσουμε ποιοτικά την Αμερικανική Διοίκηση σε σχέση με τα Πρώτα Έθνη των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, θα πρέπει ν’αναφερθούμε σε τρεις κοινωνικο-πολιτικούς ορισμούς, που είναι ο Ιμπεριαλισμός, η Εθνοκάθαρση και η Γενοκτονία.

Οι έννοιες τους είναι οι εξείς :

Ιμπεριαλισμός- κρατική πολιτική, πρακτική ή συνηγορία επέκτασης εξουσίας και κυριαρχίας, ειδικά με την άμεση καταπάτηση εδαφών ή αποκτώντας πολιτικό και οικονομικό έλεγχο μιας περιοχής.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.britannica.com>)

Εθνοκάθαρση- η συστηματική εξάλειψη μιας εθνικής ομάδας ή εθνικών ομάδων από μια περιοχή ή κοινωνία, μέσω απέλασης, υποχρεωτικής μετανάστευσης ή γενοκτονίας.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.thefreedictionary>)

Γενοκτονία- η σκόπιμη θανάτωση μεγάλης ομάδας ανθρώπων , ειδικά αυτών που ανήκουν σ'ένα συγκεκριμένο έθνος ή εθνική ομάδα.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://en.oxforddictionaries.com>)

Από την ίδρυση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής το 1776, οι λευκοί Αμερικανοί άποικοι και οι πολιτικοί αντιπρόσωποί τους, αναγνώρισαν τους ιθαγενείς Ινδιάνους όχι σαν μέλη μιας φυλής, αλλά σαν "αυτόνομα ανεξάρτητα έθνη", και έτσι αντιμετωπίστηκαν πολιτικά και συνταγματικά!!! Αυτό προέκυψε , όχι επειδή οι λευκοί Αμερικανοί άποικοι θεωρούσαν τους Ινδιάνους σαν ισότιμες πολιτικές οντότητες που θα τους σεβόντουσαν σαν ισότιμους πολιτικούς συμμάχους ή και γείτονες , αλλά διότι εκείνη την ιστορική περίοδο, ήταν η πιο πρακτική και πραγματιστική πολιτική θέση που έπρεπε να υιοθετήσουν , έτσι ώστε να μπορέσουν να σταθεροποιήσουν και να θωρακίσουν πολιτικά και εδαφικά το νεοσύστατο έθνος τους ή την νεοσύστατη Αυτοκρατορία τους!!!

Πρώτα απ'όλα , στην διάρκεια του πολέμου της Ανεξαρτησίας της Αμερικής(1775-1781), οι Αμερικανοί άποικοι και οι μετέπειτα Αμερικανοί πολίτες, ήθελαν τα Έθνη των Ινδιάνων να στρατευθούν μαζί τους σαν σύμμαχοι ενάντια στις Βρετανικές στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής , που φιλοδοξούσαν να νικήσουν και να εκτοπίσουν.

Δεύτερο, οι λευκοί Αμερικανοί άποικοι αρχικά δεν διέθεταν τα όπλα και το ανθρώπινο δυναμικό για να πολεμήσουν τους Βρετανούς και ταυτόχρονα, να ενεργοποιήσουν μια επεκτατική στρατηγική για να κατακτήσουν εδάφη που ανήκαν στα Έθνη των Ινδιάνων για εκατοντάδες ή ακόμη και για χιλιάδες χρόνια.

Τελικά, οι συνθήκες που η Αμερικανική κυβέρνηση είχε υπογράψει με τα Έθνη των Ινδιάνων αρχικά, αντιπροσώπευαν νόμιμες και δεσμευτικές συμφωνίες που τις κάλυπταν το Διεθνές Δίκαιο, αλλά πιο σημαντικά το Σύνταγμα της Αμερικής, την στιγμή που αφορούσαν δύο ανεξάρτητα κράτη."...οι Ινδιάνικες φυλές επίσης αναφέρονται , αλλά δεν ονομάζονται επιλεκτικά στο Άρθρο VI του Συντάγματος, όπου διευκρινίζεται ξεκάθαρα το νομοθετικό δεδομένο πως όλες οι συνθήκες που συνάπτουν οι Ηνωμένες Πολιτείες 'θα είναι ο ανώτερος Νόμος της Επικρατείας'. Το 1789, οι Ηνωμένες Πολιτείες είχε υπογράψει μόνο μερικές συμφωνίες με Ευρωπαϊκές χώρες, ενώ ταυτόχρονα, είχε συνάψει 9 συνθήκες με φυλές Ινδιάνων. Σαν αποτέλεσμα αυτής της διάταξης του Αμερικανικού Συντάγματος, συνεπάγεται πως όλες οι συνθήκες της ομοσπονδιακής κυβέρνησης με τις φυλές Ινδιάνων αποτελούν τον ανώτατο νόμο των Ηνωμένων Πολιτειών..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.flashpointmag.com>)

Οι συνθήκες μεταξύ των Εθνών των Ινδιάνων και της Αμερικανικής κυβέρνησης σχετικά με τις συναλλαγές για την ιδιοκτησία εδαφών των Ινδιάνων στηριζόντουσαν σε προηγούμενες εμπορικές πράξεις στην διάρκεια της Βρετανικής Αποικιοκρατίας που βασιζόντουσαν στο Δόγμα της Ανακάλυψης(Doctrine of Discovery). Από το 1492 και μετέπειτα, οι Ευρωπαϊκές Αποικιακές Δυνάμεις και οι Ηνωμένες Πολιτείες νομιμοποιούσαν τις συμφωνίες τους με τα Έθνη των Ινδιάνων της Βορείου και Νοτίου Αμερικής μέσα από αυτό το “ιμπεριαλιστικό δόγμα”!!!

Με βάση αυτής της “τεχνητής νομοθετικής αρχής”, η Ευρωπαϊκή χώρα που πρώτα ανακάλυπτε μια νέα περιοχή όπου ακόμα δεν είχαν προσέλθει Ευρωπαίοι Χριστιανοί, μπορούσε να διεκδικήσει αυτή την γη για την ίδια την κυβέρνηση της χώρας. Επίσης, το Δόγμα της Ανακάλυψης(Doctrine of Discovery) καθόριζε ότι “θεωρητικά” οι ιθαγενείς Ινδιάνοι δεν θα έχαναν τα δικαιώματά τους να ζούνε, να καλλιεργούν και να κυνηγούν σ’αυτή την γη, αλλά όμως δεν μπορούσαν να πουλήσουν γη παρά μόνο στην Ευρωπαϊκή χώρα που είχε πρώτα ανακαλύψει τα εδάφη τους, και αυτό συνήθως κάτω από βεβιασμένες συνθήκες!!!

Παράλληλα, αυτοί οι ιθαγενείς Ινδιάνοι ήταν υποχρεωμένοι να διαπραγματεύονται οικονομικά και πολιτικά θέματα μόνο με αυτή την συγκεκριμένη Ευρωπαϊκή Δύναμη. Ουσιαστικά, οι Ευρωπαϊκές Αποικιοκρατικές Δυνάμεις, έκαναν κατάσχεση των εδαφών των ιθαγενών Ινδιάνων της Βορείου και Νότιας Αμερικής, “από την πίσω πόρτα”, μια πρακτική που όλοι οι ενδιαφερόμενοι συμφωνούσαν στην ιστορική εποχή έξαρσης της Ευρωπαϊκής Αποικιοκρατίας, τον 16ο, τον 17ο και τον 18ο αιώνα!!!(<http://www.flashpointmag.com>)

Οι Ηνωμένες Πολιτείες σαν ένα “νεοσύστατο έθνος” και σαν μια “εκσυγχρονισμένη ιμπεριαλιστική δύναμη”, έφερε το Δόγμα της Ανακάλυψης(Doctrine of Discovery) σε νέο επίπεδο, με την “αρπαγή” εδαφών που ανήκαν και ελέγχονταν από τα ίδια τα Έθνη των Ινδιάνων στην Βόρειο Αμερική. Αυτό το Διεθνές Δόγμα παρείχε στις Ηνωμένες Πολιτείες το αποκλειστικό δικαίωμα ν’αγοράζει γη από τις διάφορες κυβερνήσεις αυτών των Εθνών, αλλά πιο σημαντικά, κανένα Έθνος των Ινδιάνων δεν μπορούσε να πουλήσει γη σε ιδιωτικά οικονομικά ή ξένα κρατικά συμφέροντα, ενώ τα εδάφη που είχαν ήδη πουληθεί σε ιδιωτικά ή σε ξένα κρατικά συμφέροντα ήταν “άκυρα” με βάση την Αμερικανική νομοθεσία!!!

Σαν συνέπεια, το 1823, το Ανώτατο Δικαστήριο της Αμερικής, με την νομική αποδοχή του “δόγματος ανακάλυψης”, η Αμερικανική κυβέρνηση “... απέκτησε το αποκλειστικό δικαίωμα ν’αγοράζει γη από τις κυβερνήσεις των φυλών των Ινδιάνων...έτσι, οι πωλήσεις γης που είχαν πραγματοποιηθεί από Ινδιάνους σε άτομα εκτός της κυβέρνησης των Ηνωμένων

Πολιτειών ήταν άκυρες. Οι φυλές είχαν το δικαίωμα να κάνουν χρήση και να κατοικούν στην γη τους, αλλά η κυβερνητική τους κυριαρχία περιοριζόταν την στιγμή που δεν είχαν το δικαίωμα να πουλήσουν την γη τους εκτός από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.flashpointmag.com>)

Παράλληλα, πάλι και σε σχέση με τις συναλλαγές γης μεταξύ των λευκών Αμερικανών αποίκων και τα Έθνη των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, εισήχθει ένα αποτελεσματικό “βρώμικο κόλπο” ή μια αποτελεσματική “βρώμικη συνταγή” σε βάρος της πολιτικής και εδαφικής κυριαρχίας των Ινδιάνων, που βασιζόταν σε μια κοινωνικο-οικονομική ιδιαιτερότητα των παραδόσεων και των θεσμών που επικρατούσαν στις κοινωνίες των Ινδιάνων της Βορείου και Νότιας Αμερικής.

Ένας πολύ σημαντικός κοινωνικο-οικονομικός θεσμός που λειτουργούσε οικουμενικά στην καθημερινή ζωή των Ινδιάνων , και που ήταν τελείως ξένος στον μέσο Ευρωπαίο άποικο, ήταν η ανυπαρξία της έννοιας της “προσωπικής” ή “ιδιωτικής” γαιοκτημονίας !!! Τα Έθνη των Ινδιάνων ποτέ δεν είχαν εφαρμόσει στην πολιτική τους κουλτούρα τον θεσμό της “προσωπικής ιδιοκτησίας γης” , όπως οι Ευρωπαίοι είχαν διαμορφώσει στα διάφορα στάδια του Ευρωπαϊκού Καπιταλισμού!!! Οι κοινωνικο-οικονομικοί θεσμοί των Ιθαγενών Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, καθόριζαν ότι κανένα μέλος ενός Έθνους ή μιας φυλής δεν θα διαθέτει το “προνόμιο” της προσωπικής ιδιοκτησίας γης , και φυσικά, δεν θα μπορούσε να πουλήσει γη σε κάποιον ενδιαφερόμενο αγοραστή. Η γη ανήκε σε όλη την κοινότητα, την φυλή ή το Έθνος, των οποίων τα μέλη είχαν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν για προσωπική χρήση κατοικίας, γεωργικής εκμετάλλευσης και για κυνήγι. Παρ’όλα αυτά υπήρχαν συγκεκριμένα σύνορα που διαχώριζαν τα εδάφη που ανήκαν σε μια συγκεκριμένη κοινότητα, φυλή ή Έθνος.(<https://www.warpaths2peacepipes.com>)

Λοιπόν , με βάση το “συγκεκριμένο σκεπτικό” ενός Ινδιάνου ή μιας Ινδιάνικης κυβέρνησης, η πώληση γης για προϊόντα ή για λεφτά, σήμαινε ότι το άτομο ή η κυβέρνηση που θα αγόραζε αυτή την γη από τους Ινδιάνους,θα μπορούσε να την χρησιμοποιήσει για εγκαταστάσεις κατοικίας και να την εκμεταλλευτεί οικονομικά μέσω της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, της υλοτομίας, του κυνηγιού, κλπ. Η γη αυτή όμως ανήκε αποκλειστικά στο Ινδιάνικο Έθνος ή στην Ινδιάνικη Φυλή, και δεν μπορούσε να πουληθεί σαν “ιδιόκτητη γη”. Ουσιαστικά ή νομοθετικά, οι Ινδιάνοι δεν πουλούσαν την γη τους αλλά την ενοικίαζαν, όπως ισχυε ιστορικά στην Ευρωπαϊκή Φεουδαρχία!!!

Οι λευκοί Χριστιανοί Ευρωπαίοι άποικοι εκμεταλλεύτηκαν αυτές τις παραδοσιακές κοινωνικο-οικονομικές ιδιαιτερότητες της πολιτικής κουλτούρας των Ινδιάνων, για ν’αποκτήσουν απέραντες εκτάσεις γης σε όλη την Βόρειο Αμερική, μέσα από συναλλαγές

προϊόντων , που σε σχέση με την πραγματική αξία των ακινήτων , το χρηματικό αντίστοιχο ήταν μηδαμινό!!!

Για να προσδώσουμε μια πιο ουσιαστική και αντικειμενική διάσταση σε αυτό το θέμα της συναλλαγής σε γη, θ'αναφερθούμε σε δύο "ιστορικές περιπτώσεις" αγοραπωλησίας γης μεταξύ των κυβερνήσεων των Ινδιάνων και των λευκών Χριστιανών Ευρωπαίων αποίκων, αγοραπωλησίες που επαναλήφθηκαν πολλές φορές στα πρώτα στάδια της οικοδόμησης του Αμερικανικού Έθνους!!!

Ένα από τα πιο διάσημα ιστορικά συμβάντα αγοραπωλησίας γης μεταξύ των Ινδιάνων και των Ευρωπαίων αποίκων είναι η πώληση του νησιού Manhattan στην βορειοδυτική Αμερική, σε Ολλανδούς το 1626, από μια φυλή Ινδιάνων που κατοικούσαν εκεί. Σήμερα, το νησί Manhattan αποτελεί δήμο της πόλης της Νέας Υόρκης, ενώ η επιφάνεια του νησιού είναι περίπου 60 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Υπάρχουν σήμερα αυθεντικά έγγραφα στην Ολλανδία τα Εθνικά Αρχεία που πιστοποιούν αυτήν την εμπορική συναλλαγή, όπως και κάποιες λεπτομέρειες για το είδος της συναλλαγής. Οι Ολλανδοί επιχειρηματίες τότε , αγόρασαν αυτήν την γη από τοπικές Ινδιάνικες φυλές πουλώντας τους "χάνδρες" και "ψευτοκοσμήματα" αξίας 60 Ολλανδικών φιορίνων ή 24 Αμερικανικών δολαρίων.(<http://mentalfloss.com>)

Η δεύτερη αγοραπωλησία γης όπου υπάρχουν επίσημα έγγραφα για την εκτέλεσή της είναι για μια ακόμη φορά με ολλανδικά ιδιωτικά συμφέροντα , που πραγματοποιήθηκε μερικά χρόνια μετά την πώληση του νησιού Manhattan, από Ινδιάνικες φυλές που διέμεναν στην ίδια περιοχή που σήμερα περικλείει την Μητρόπολη της Νέας Υόρκης.

Αυτή την φορά, οι Ολλανδοί ιδιώτες αγόρασαν το νησί Staten, ένας άλλος δήμος της σημερινής μεγαλούπολης της Νέας Υόρκης, ανταλλάσσοντας τα εξής."...Η αγορά του νησιού Staten μερικές δεκαετίες αργότερα(μετά την πώληση του νησιού Manhattan το 1626), διαθέτει περισσότερα έγγραφα που συμπεριλαμβάνουν και την πράξη πώλησης. Αυτή αναφέρει ότι οι Ολλανδοί αντάλλαξαν γι'αυτό το ακίνητο, ' 10 κουτιά με πουκάμισα, 10 τόπια κόκινου υφάσματος, δύο μεγάλα τεμάχια από χοντρό μάλλινο πλεκτό, 30 λίβρες πυρίτιδας, 30 ζευγάρια κάλτσες, μερικά σουβλιά του τσαγκάρι, 10 τουφέκια, 30 κατσαρόλες, 25 σκεπάρνια, 10 ράβδους μολύβδου, 50 τσεκούρια και μερικά μαχαίρια..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://mentalfloss.com>)

Σήμερα, το νησί Staten είναι δήμος της πόλης της Νέας Υόρκης, ενώ η επιφάνειά του αντιστοιχεί σε 151 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Αν αποσαφηνίσουμε τα προηγούμενα δεδομένα που αναφέραμε, θα μπορούσαμε εύκολα να συμπεράνουμε πως αυτοί οι πρώτοι λευκοί Χριστιανοί Ευρωπαίοι άποικοι είχαν συμπεριφερθεί σαν “άγρια αρπακτικά” και σαν “ανήθικα κοινωνικά όντα”, ακριβώς όπως οι λευκοί Χριστιανοί Ευρωπαίοι πρόγονοί τους στην διάρκεια των 2,000 χρόνων ιστορικής πορείας τους!!!

Η επίσημη Αμερικανική πολιτική σε σχέση με τα Έθνη των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής ήταν από ανέκαθεν να επιτευχθεί μ'ένα οργανωμένο και συστηματικό τρόπο “η αφάνησή τους”, χρησιμοποιώντας διάφορες στρατηγικές για να τους οδηγήσουν “στα σφαγεία”, μιλώντας μεταφορικά!!! Αυτή η “απάνθρωπη” και “ανήθικη” κυβερνητική πολιτική σε πολύ μεγάλο βαθμό τελικά πέτυχε!!! Απόδειξη γι'αυτό το “απλοϊκό συμπέρασμα” όπως πολλοί “διάσημοι” Αμερικανοί ιστορικοί θα το έκριναν, είναι πάνω απ'όλα το γεγονός ότι ο πληθυσμός των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής όταν οι πρώτοι Ευρωπαίοι άποικοι κατέφτασαν σε αυτό τον τόπο στα τέλη του 15ου αιώνα, ήταν συνολικά περίπου 18 εκατομμύρια, ενώ ο αριθμός των Ινδιάνων που ζούσαν στα εδάφη των σημερινών Ηνωμένων Πολιτειών ήταν σχεδόν 10 εκατομμύρια. (<http://historynewsnetwork.org>)

Υπολογίζεται πως σήμερα οι Αμερικανοί Ινδιάνοι και οι ιθαγενείς κάτοικοι της Αλάσκας αντιπροσωπεύουν το 1.5 % του συνολικού πληθυσμού των Ηνωμένων Πολιτειών. (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>)

) Αυτό το ποσοστό του συνολικού πληθυσμού των Ηνωμένων Πολιτειών αντιστοιχεί σε περίπου 4.5 με 5 εκατομμύρια άτομα!!!

Τα παραπάνω στοιχεία καταδεικνύουν απόλυτα πως τα τελευταία 250 χρόνια, η Αμερικανική κυβέρνηση και οι πολίτες της, εφάρμοσαν ένα πολύ αποτελεσματικό πρόγραμμα “εθνοκάθαρσης” και “γενοκτονίας” σε βάρος των ιθαγενών κατοίκων της Βορείου Αμερικής. Ταυτόχρονα, αυτό το κράτος λειτούργησε σαν μια “ιμπεριαλιστική δύναμη”, την στιγμή που μέσω στρατιωτικών εκστρατειών της και της αποικιοκρατικής πολιτικής της “απόλυτης κυριαρχίας”, πέτυχε να προσαρτήσει “παράνομα” όλα εκείνα τα εδάφη που “νόμιμα” και “συνταγματικά” ανήκαν στα ανεξάρτητα Έθνη των Ινδιάνων και των Ινδιάνικων φυλών!!!

Σήμερα, λειτουργούν περίπου 310 καταυλισμοί(reservations) Ινδιάνων στις Ηνωμένες Πολιτείες, παρ'όλο που υπάρχουν 550 φυλές Ινδιάνων που είναι επίσημα αναγνωρισμένες από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Αμερικής. Αυτοί οι καταυλισμοί αποτελούν γεωπολιτικά εδάφη που “θεωρητικά” και όχι “πρακτικά” ή “νομικά” ελέγχονται από τους ιθαγενείς Ινδιάνους, εφόσον δεν είναι πολιτικά ανεξάρτητα ή αυτόνομα.

Στην πραγματικότητα, οι καταυλισμοί των Ινδιάνων λειτουργούν σαν “ημι-αυτόνομες” γεωπολικές οντότητες μέσα στην πολιτική επικράτεια των Ηνωμένων Πολιτειών. “...Αυτοί οι καταυλισμοί τελικά υπόκεινται στην διοικητική επίβλεψη της Βουλής των Ηνωμένων Πολιτειών και στην εκτελεστική εποπτεία του Κυβερνητικού Γραφείου των Ινδιάνικων Υποθέσεων(Bureau of Indian Affairs). Η φύση και η νομιμότητα αυτών των σχέσεων παραμένουν θέματα προς συζήτηση και είναι ρευστά...”. (μετάφραση στα ελληνικά)(<http://en.wikipedia.org>

) Η επιφάνεια της γης των καταυλισμών των Ινδιάνων είναι περίπου 250 εκατομμύρια στρέμματα(55.7 million acres), ή σχεδόν το 2.3 % της συνολικής έκτασης των Ηνωμένων Πολιτειών.(

<http://usdakotawar.org>

)

Έχουμε ήδη επισημάνει το γεγονός ότι η Αμερικανική κυβερνητική πολιτική ξεκινώντας από την Ανεξαρτησία των Ηνωμένων Πολιτειών το 1776, θέσπισε “βήμα προς βήμα” μια πολιτική που σταδιακά σχεδόν θα εξαφάνιζε ή θα διέλυε την “φυσική” και την “κοινωνικο-πολιτιστική” παρουσία των ιθαγενών Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής. Παρ’όλα αυτά, αυτή η “επιθετική πολιτική” ενισχύθηκε μετά τον Πόλεμο του 1812 με τους Βρετανούς, που διήρκησε σχεδόν 3 χρόνια, από το 1812 μέχρι το 1814. Η στρατιωτική και πολιτική ήττα των Βρετανών από τους Αμερικανούς, επέτρεψε στις στρατιωτικές δυνάμεις των Ηνωμένων Πολιτειών να επικεντρωθούν με μεγαλύτερη άνεση και πιο αποτελεσματικά στις “πολεμικές επιθέσεις” τους ενάντια στον διάφορων Εθνών και φυλών των Ινδιάνων, που στην μεγάλη πλειοψηφία τους είχαν συμμαχίσει με τους Βρετανούς στην διάρκεια του Πολέμου της Αμερικανικής Επανάστασης ή του Πολέμου της Ανεξαρτησίας(1775-1781).

Οι περισσότερες Ινδιάνικες φυλές, είχαν σε μεγάλο ποσοστό προσχωρήσει στην πλευρά των Βρετανών, λειτουργώντας σαν πολιτικοί και στρατιωτικοί σύμμαχοί τους, προσδοκώντας να εκμεταλλευτούν αυτή την συμμαχία για να εμποδίσουν την Αμερικανική αποικιοκρατική επέκταση στα εδάφη τους. Ο Επαναστατικός Πόλεμος των Αμερικανών θεωρείται ο πιο εκτεταμένος και καταστροφικός Ινδιάνικος πόλεμος στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, ενώ μετά τον πόλεμο του 1812, οι Βρετανοί εγκατέλειψαν τους Ινδιάνους συμμάχους τους “στο έλεος” των Αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων.”...Αυτό σήμανε την αντίστροφη μέτρηση στους Πολέμους των Ινδιάνων, σημειώνοντας την τελευταία φορά που οι ιθαγενείς Αμερικανοί Ινδιάνοι θα έστρεφαν προς μια ξένη δύναμη για βοήθεια κατά των Ηνωμένων Πολιτειών...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.newworldencyclopedia.org>)

Θα εξετάσουμε τώρα μερικές ιστορικές παραμέτρους που καθόρισαν την ιστορία των

Εθνών των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, κάτω από αποικιοκρατική κυριαρχία , ιδιαίτερα κάτω από την “αποικιοκρατική κυριαρχία” των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που παρήγαγαν την “αμφίβολη” και “αυθαίρετη” κοινωνική, οικονομική και πολιτική θέση των ιθαγενών Ινδιάνων μέχρι σήμερα!!!

Οι ιστορικοί παράμετροι που θα περιγράψουμε έχουν σε μεγάλο βαθμό αγνοηθεί “σκόπιμα” , από τις περισσότερες μελέτες Αμερικανών ιστορικών, από καθηγητές Αμερικανικών πανεπιστημίων που διδάσκουν την ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, από βιβλία Αμερικανικών σχολείων, και τελικά, από τα Αμερικανικά μαζικά μέσα πληροφόρησης και ψυχαγωγίας, όπως την τηλεόραση, τις εφημερίδες, το ραδιόφωνο, το ίντερνετ και τον κινηματογράφο!!!

Αυτού του τύπου “φιλτραρίσματος” και “αυτολογοκρισίας” από το ακαδημαϊκό και το ψυχαγωγικό καταστημένο των Ηνωμένων Πολιτειών, ήταν πάντα “διάχυτο” και “κυρίαρχο” , διότι το Αμερικανικό Κατεστημένο δεν θέλει ή δεν επιθυμεί να αμαυρώσει την “εικονική ιστορική εικόνα” της Αμερικής, σαν ένα δημοκρατικό, φιλελεύθερο και πλουραλιστικό έθνος!!!

Η πρώτη ιστορική παράμετρος που θα εξετάσουμε έχει να κάνει με τους πολέμους που διεξήγαγαν οι Ηνωμένες Πολιτείες σαν “αποικιοκρατική δύναμη” ενάντια στα Έθνη των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, με σκοπό να κατακτήσουν εδάφη που ανήκαν σ’αυτές τις “ανεξάρτητες” γεωπολιτικές οντότητες , επεκτείνοντας έτσι την Αμερικανική Αυτοκρατορία!!!

Εγώ προσωπικά πιστεύω πως είναι λίγα τα μορφωμένα άτομα “ανά την υφήλιο”, ειδικά στην Αμερική, που γνωρίζουν ότι πήρε σχεδόν 150 χρόνια για την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών να κατακτήσουν και να νικήσουν τα Έθνη των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής. Αυτό σημαίνει ότι , οι ιθαγενείς Ινδιάνοι διέθεταν τα μέσα και τις δυνατότητες ν’αποκρούσουν στρατιωτικά, και φυσικά πολιτικά(μη αφομοίωση) τον Αμερικανικό Ιμπεριαλισμό στα ανεξάρτητα εδάφη τους!!!

Οι περισσότερες στρατιωτικές μάχες με τους ιθαγενείς Ινδιάνους ήταν μικρής κλίμακας και τοπικές , την στιγμή που αντιμετώπιζαν “μεμονωμένες αντιστάσεις” φυλών, αλλά μερικές ήταν πιο σημαντικές όπως θα παρατηρήσουμε αργότερα στις ιστορικές μας περιγραφές.

Αυτό που γνωρίζουμε από τα ιστορικά δεδομένα είναι πως λόγω των στρατιωτικών συγκρούσεων που έχουν ονομαστεί “Οι Ινδιάνικοι Πολέμοι”(The Indian Wars) από την Αμερικανική ιστοριογραφία, υπήρξε ένας μεγάλος αριθμός θυμάτων και από τις δύο πλευρές , ειδικά μεταξύ το 1850 και το 1890.”...Οι πιο έγκυροι αριθμοί προέρχονται από ταξινομημένα αρχεία που αναφέρονται αποκλειστικά σε στρατιωτικές συμπλοκές,όπως τα στοιχεία που μας παρουσιάζει ο Gregory Michno, που δείχνουν 21,586 θανάτους, τραυματίες και αιχμάλωτους πολίτες και στρατιώτες, για την περίοδο μεταξύ το 1850 και το 1890. Άλλοι υπολογισμοί έχουν αποκομιστεί από βεβαιωμένες και μη-σχετικές παρεκτάσεις κυβερνητικών αναφορών όπως αυτοί του Russell Thornton, ο οποίος μιλάει για 45,000 Ινδιάνους και 19,000 λευκούς σκοτωμένους...” (μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.newworldencyclopedia.org>

)

Μιά άλλη πολύ σημαντική πληροφορία που αποκαλύπτει την έκταση της στρατιωτικής και της πολιτικής αντίστασης των Εθνών των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής είναι η σταθερότητα και η συχνότητα των στρατιωτικών συγκρούσεων με τις Αποικιοκρατικές Αμερικανικές Δυνάμεις, ειδικά στο δεύτερο ήμισυ του 19ου αιώνα .”...Παρ’όλα αυτά οι Ινδιάνικοι Πολέμοι ήταν συνεχείς. Με τα δεδομένα που προσκομούν ο R. Ernest και ο Trevor N. Dupuy στην Εγκυκλοπαίδεια της Στρατιωτικής Ιστορίας(Encyclopedia of Military History), διατυπώνεται ότι ο στρατός ‘συμμετείχε σε 943 εξορμήσεις σε 12 διαφορετικές μάχες, και σε πολλαπλές τοπικές επιθέσεις’. Και όπως ο Fairfax Downy επισημαίνει στο βιβλίο του ‘Ο Ινδιάνικος Πολεμικός Στρατός’(The Indian Fighting Army), από το 1866 μέχρι το 1892, δεν υπήρχε χρόνος, ή ακόμη και τρίμηνο, που δεν διεξαγόταν μια στρατιωτική αποστολή κατά των Ινδιάνων στις απέραντες περιοχές δυτικά του ποταμού Mississippi, και μεταξύ των συνόρων του Καναδά και του Μεξικού...”(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.hoover.org/>)

Η δεύτερη ιστορική παράμετρος με την οποία θ’ασχοληθούμε , σχετικά με την ιστορική εξέλιξη των Εθνών των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, κάτω από την “πολιτική ηγεμονία”της Αμερικανικής κυβέρνησης αφορά τις Συνθήκες(Treaties) που υπογράφηκαν μεταξύ των ιθαγενών Ινδιάνων και της Αμερικανικής Κυβέρνησης για τα εδαφικά δικαιώματα των Ινδιάνων σαν “ανεξάρτητες πολιτικές οντότητες”.

Από την εποχή της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας το 1776,καταγράφονται 375 συνθήκες που έχουν υπογραφεί με τους ιθαγενείς Αμερικάνους,ενώ η “πραγματική ιστορία” τονίζει ότι καμία από αυτές τις συνθήκες δεν είχε καλό τέλος για τις Ινδιάνικες φυλές.

Πολύ συχνά, οι “μη-ελεγχόμενες” και “αυταρχικές” εκτελεστικές εξουσίες του Προέδρου, ακύρωναν την “συνταγματική νομιμότητά” των συνθηκών , για να προωθηθεί του Προέδρου

το πολιτικό πρόγραμμα για “επεκτατικές κατακτήσεις” , όπως επίσης και για να ικανοποιηθούν οι συνεχιζόμενες απαιτήσεις των Αμερικανών πολιτών, οι οποίοι επιδίωκαν να κατασχέσουν την γη των Ινδιάνων “παράνομα”, με σκοπό την οικονομική εκμετάλλευση αυτών των περιοχών μέσω της γεωργίας, της εξόρυξης, της υλοτομίας και του κυνηγιού. (<http://www.hoover.org/>)

Μετά τον Πόλεμο του 1812, και την στρατιωτική ήττα των Βρετανών από τους Αμερικανούς, η ομοσπονδιακή και οι πολιτειακές κυβερνήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών, βρισκόντουσαν πλέον σε θέση να εστιάσουν πιο αποτελεσματικά και δυναμικά τα πολιτικά και στρατιωτικά τους μέσα για την αποσύνθεση και την μετακίνηση των Ινδιάνικων φυλών από τα “πατρογονικά εδάφη” τους. Το Αμερικανικό πολιτικό κατεστημένο θεωρούσε αυτά τα εδάφη πολύ σημαντικά οικονομικά και στρατηγικά για την μόνιμη εγκατάσταση και θεμελίωση των Αμερικανικών κοινοτήτων και κομπούλεων.

Διαπιστώνουμε λοιπόν, ότι στις δεκαετίες του 1820 και του 1830, κάτω από την πολιτική ηγεσία του Στρατηγού Andrew Jackson, που λίγο αργότερα θα εκλεγεί Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών (1829-1837), Αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις να εκτελούν επιθέσεις κατά του Ινδιάνικου Έθνους των Seminole της Florida και κατά του Ινδιάνικου Έθνους των Cherokee, όπως και άλλων Ινδιάνικων φυλών που κατοικούσαν στις νοτιοανατολικές περιοχές των σημερινών Ηνωμένων Πολιτειών για πολλές γενιές.

Εκείνη την χρονική περίοδο, είχαν ανακαλυφτεί μεγάλα κοιτάσματα χρυσού στην Πολιτεία της Georgia (State of Georgia), με αποτέλεσμα , η πολιτειακή της κυβέρνηση όπως και οι πολίτες της, βασισμένοι σε μια “αντισυνταγματική απόφαση” του Ανώτατου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών (που δεν αποδεχόταν τους Ινδιάνους σαν Αμερικανούς πολίτες , αλλά ούτε σαν πολίτες ενός ξένου αυτόνομου κράτους), και επίσης στηριζόμενοι από τον τότε Πρόεδρο Andrew Jackson, καταδίωξαν τους Ινδιάνους από τα εδάφη τους , αν και υπήρχαν εκείνες οι “νόμιμες” συνθήκες που παραχωρούσαν σ’ αυτούς το δικαίωμα της “νόμιμης ιδιοκτησίας”. (www.americanforeignrelations.com)

Εδώ θα πρέπει ν’ αναφέρουμε ότι οι Ινδιάνοι Cherokee, σαν ένα πολύ καλά οργανωμένο Ινδιάνικο Έθνος, οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά, έσπευσαν ν’ αντικρούσουν “νομικά” αυτή την απόφαση “απέλασης” και απευθύνθηκαν στο Ανώτατο Δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών (The Supreme Court of the United States) το 1831. Αυτή την φορά , το Δικαστήριο αποφάσισε υπέρ των Ινδιάνων Cherokee, καταλήγοντας πως το Έθνος των Cherokee , αντιπροσώπευε ένα “ανεξάρτητο έθνος”, ακυρώνοντας έτσι την απόφαση απέλασης σαν μη συνταγματική. Η κυβέρνηση της Αμερικανικής Πολιτείας της Georgia, δεν αποδέχτηκε αυτή

την απόφαση του Δικαστηρίου, ενώ ο Πρόεδρος Andrew Jackson αρνήθηκε να βάλει σε εφαρμογή αυτόν το νόμο. (<http://www.univie.ac.at/Anglistik/>)

Σχετικά με το προηγούμενο ιστορικό που περιγράψαμε, όπως ακριβώς συνέβηκε με εκατοντάδες παρόμοιες περιπτώσεις που αφορούσαν την εδαφική και πολιτική ακεραιότητα και νομιμότητα των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, ο μέσος Αμερικανός πολίτης της Πολιτείας της Georgia, δεν σεβάστηκε την νομιμότητα της απόφασης του Ανώτατου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά επίσης και ο ίδιος ο Αμερικανός Πρόεδρος, αντιπροσωπεύοντας την Εκτελεστική Πολιτική Εξουσία του κράτους, αγνόησε τον κρίσιμο συνταγματικό ρόλο του Ανώτατου Δικαστηρίου και του Δικαστικού Σώματος της Αμερικανικής Επικράτειας. Καταλήγοντας, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Πρόεδρος της Αμερικής αγνόησε απόλυτα την θεσμική λειτουργικότητα του Αμερικανικού Συντάγματος που καθόριζε την “πολιτική φυσιογνωμία” του Αμερικανικού Έθνους!!!

Όλα τα προηγούμενα ιστορικά δεδομένα που καταγράψαμε, μαρτυρούν πως “πρακτικά” και “πραγματιστικά”, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είναι μια Συνταγματική Δημοκρατία, την στιγμή που ούτε η Εκτελεστική Εξουσία, ούτε οι πολιτικοί αντιπρόσωποι του κράτους, αλλά ούτε οι ίδιοι οι Αμερικανοί πολίτες, έδειξαν κάποια “νομιμοφροσύνη” και “πολιτική πειθαρχία”, απέναντι στις αρχές του Αμερικανικού Συντάγματος. Όλοι αυτοί οι πολιτειακοί παράγοντες έδιναν μεγαλύτερη σημασία στα προσωπικά τους συμφέροντα και στις προσωπικές τους φιλοδοξίες!!!

Αυτού του τύπου “νομικής ανωμαλίας” και “ιδεολογικής ασυναρτησίας” σε σχέση με την “θεσμική δομή” μιας Συνταγματικής Δημοκρατίας, αποτελούν ένα διάχυτο και μόνιμο χαρακτηριστικό στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, όχι μόνο στα ιστορικά πλαίσια των ιθαγενών Ινδιάνων και των Αφροαμερικανών, αλλά επίσης και όσον αφορά την “πολιτική λογοδοσία” της Αμερικανικής Κεντρικής Κυβέρνησης προς τους “λευκούς πολίτες” της. Δεν υπήρξε “πολιτική” ή “κυβερνητική” λογοδοσία όταν ο Αμερικανός Πρόεδρος και το Υπουργικό του Συμβούλιο ξεκίνησαν τις Αμερικανικές στρατιωτικές εκστρατείες στο Vietnam, στην Cambodia και στο Laos(1955-1975), στην Γιουγκοσλαβία(1991-2001) ή στην δεύτερη Αμερικανική στρατιωτική επέμβαση στο Ιρακ(2003-2011)!!!

Για να τονίσει την θεσμική “ασέβεια” και “απειθαρχία” που η Εκτελεστική Εξουσία είχε δείξει με τις προεδρικές παρεμβάσεις της σε σχέση με τα κυριαρχικά εδαφικά δικαιώματα των Εθνών των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, ο ιστορικός William Weeks περιγράφει την ιστορική περίπτωση της “ξένης επέμβασης” των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων στην Florida το 1816, επιτίθοντας στο Ινδιάνικο Έθνος των Seminole, των οποίων τα “πατρογονικά εδάφη” τους ήταν εγγυημένα μέσα από συνθήκες που είχαν υπογράψει με την

Αμερικανική Κυβέρνηση.

Ο William Weeks επισημαίνει ότι "...Ο Πρόεδρος Madison και ο Υπουργός Εξωτερικών Adams, παραβίασαν το Σύνταγμα όταν προσπέρασαν την συμμετοχή της Βουλής στην απόφαση της Εκτελεστικής Εξουσίας να πάνε σε πόλεμο. Το Σύνταγμα παραχωρεί το δικαίωμα κήρυξης πολέμου μόνο στην Βουλή..."(μετάφραση στα ελληνικά)(www.counterpunch.org)

Ο William Weeks συνεχίζει, κατηγορώντας τον Πρόεδρο James Madison(1809-1817) και τον Υπουργό του των Εξωτερικών, τον John Quincy Adams(1817-1825){ ο οποίος λίγο αργότερα, εκλέχτηκε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών(1825-1829)}, για παραπληροφόρηση της Αμερικανικής Βουλής και των Αμερικανών πολιτών, για να υπερασπίσουν την εισβολή του Αμερικανικού στρατού στην Florida, μια "ξένη χώρα", μια "αυτόνομη χώρα", που ανήκε στο Έθνος των Ινδιάνων Seminole.

Ο William Weeks διατυπώνει πως, "... ο Adams ανακοίνωσε πως αυτοί οι Αμερικανοί που αντιτάσσονται στον πόλεμο, όχι μόνο κάνουν σοβαρό λάθος, αλλά επίσης βοηθούν και χαροποιούν τους ξένους εχθρούς τους, ενώ παράλληλα, ο ίδιος κάλυπτε τις φρικαλεότητες που έπρατταν οι Αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις κάτω από την αρχηγία του στρατηγού Jackson..."(μετάφραση στα ελληνικά)(www.counterpunch.org)

Το ίδιο "αντισυνταγματικό πολιτικό σκηνικό" επαναλήφθηκε περίπου 200 χρόνια αργότερα, στην δεύτερη επέμβαση των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων στο Ιρακ το 2003, κάτω από την Προεδρία του George W. Bush(2001-2009), και του Υπουργού του των Εξωτερικών, του Στρατηγού Colin Powell(2001-2005), ο οποίος και είναι Αφροαμερικανός!!!

Διεξήχθησαν τρεις πολέμοι μεταξύ των Αμερικανών και των Ινδιάνων Seminole.

Ο Πρώτος Πόλεμος(1817-1818) ξεκίνησε με αφορμή την προσπάθεια των Αμερικανικών δυνάμεων να συλλάβουν "φυγάδες μαύρους σκλάβους", οι οποίοι τώρα ζούσαν με τις Ινδιάνικες φυλές των Seminole στην Florida. Ο Στρατηγός Andrew Jackson, μελλοντικός Αμερικανός Πρόεδρος(1829-1837), ο οποίος υπήρξε σημαντικός γαιοκτήμονας και κάτοχος σκλάβων, όπως ο Πρόεδρος James Madison και ο Υπουργός Εξωτερικών, Quincy Adams, χρησιμοποίησαν τις Αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις για να κατακτήσουν αυτή την

περιοχή(Florida), διαλύοντας τις Ινδιάνικες φυλές των Seminole, καίγοντας τα χωριά τους και καταστρέφοντας τις περιουσίες τους. Σαν αποτέλεσμα, το 1819, η Ισπανία αναγκάστηκε να παραδώσει στις Ηνωμένες Πολιτείες την Florida, που τότε ήταν αποικία της.(www.britannica.com)

Ο Δεύτερος Πόλεμος κατά των Ινδιάνων Seminole(1835-1842), ήταν μακράς διάρκειας και ο πιο δαπανηρός για την κυβέρνηση της Αμερικής. Με τον νόμο του 1830 για τον "εκτοπισμό των Ινδιάνων"(The Removal Act), όπου και οι δύο Αμερικανικές βουλές(Γερουσία, Βουλή των Αντιπροσώπων) ενέκριναν την αρχή που καθόριζε πως ο ίδιος ο Πρόεδρος της Αμερικής έχει το δικαίωμα να διαπραγματεύεται τις "συνθήκες εκτόπισης" με τους Ινδιάνους, όπου αυτοί θα παρέδιδαν τα "ανεξάρτητα πατρογονικά εδάφη" τους στα ανατολικά του ποταμού Mississippi, για "προκαθορισμένες" Ινδιάνικες περιοχές(Indian territory) δυτικά του ποταμού Mississippi.

Οι Ινδιάνοι Seminole με τους "μαύρους σκλάβους" συμμάχους τους, δεν αποδέχθηκαν τους όρους της Αμερικανικής κυβέρνησης και αντιστάθηκαν, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που αυτοί διέθεταν. Σ'αυτόν τον μακροχρόνιο Ινδιάνικο πόλεμο, οι Αμερικανικές Δυνάμεις είχαν ένα μεγάλο αριθμό θυμάτων-2,000 Αμερικανοί στρατιώτες σκοτωμένοι και ένας μεγάλος αριθμός τραυματιών.Φυσικά , οι απώλειες των Ινδιάνων Seminole και αυτών των μαύρων σκλάβων συμμάχων τους, ήταν πολύ περισσότερες, ειδικά μεταξύ των πολιτών!!!

Ο Δεύτερος Πόλεμος Seminole, κόστισε στην Αμερικανική κυβέρνηση μεταξύ 40 και 60 εκατομμύρια Αμερικανικά δολάρια. Αν χρησιμοποιήσουμε την "μέθοδο ιστορικής μετατροπής νομίσματος" που διαθέτει η ιστοσελίδα <https://futureboy.us> , ανακαλύπτουμε πως αυτά τα ποσά ισοφαρίζουν σε μεταξύ 600 και 900 εκατομμύρια σημερινά Αμερικανικά δολάρια, ένα αστρονομικό χρηματικό ποσό!!!

Ο Τρίτος Πόλεμος Seminole(1855-1858), δεν ήταν ένας πραγματικός πόλεμος, αλλά στρατιωτικές επιδρομές του Αμερικανικού στρατού για να εντοπίσουν μικρές ομάδες Ινδιάνων Seminole που είχαν παραμείνει στην Florida και δεν είχαν μετακινηθεί με τους υπόλοιπους Ινδιάνους Seminole για τα "προκαθορισμένα" από την Αμερικανική κυβέρνηση Ινδιάνικα εδάφη(Indian Territory), δυτικά του ποταμού Mississippi. Οι συγκρούσεις ήταν μηδαμινές , γιατί η Αμερικανική κυβέρνηση αποφάσισε να χρηματίσει τους πιο φανατικούς Ινδιάνους "αντιφρονούντες" για να εγκαταλείψουν τα "πατρογονικά εδάφη"τους στην Florida.(www.britannica.com)

Για να κατανοήσουμε καλύτερα την πραγματική αρνητική επίδραση μιας “συνταγματικής αυθαιρεσίας” από την Αμερικανική κυβέρνηση, ειδικά από την Εκτελεστική Εξουσία, σχετικά με τις Ινδιάνικες Συνθήκες (Indian Treaties) ,και φυσικά με τα κυριαρχικά εδαφικά δικαιώματα των Εθνών των Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, θα καταγράψουμε μια παρατήρηση που έκανε ο Bill Cody(1846-1917), που είναι πιο γνωστός με το λαϊκό του παρατσούκλι, “Buffalo Bill”!!!

Ο Bill Cody ή ο Buffalo Bill, υπήρξε μια πολύ διάσημη και αγαπητή λαϊκή προσωπικότητα στην εποχή του, ενώ είχε εργαστεί για πολλά χρόνια σαν “ανιχνευτής”(scout) για τον Αμερικανικό στρατό στα πλαίσια των Ινδιάνικων Πολέμων. Βοηθούσε τον στρατό να εντοπίσει τις θέσεις των Ινδιάνικων φυλών, που βρισκότουσαν σε μια συνεχή μετακίνηση και αντιπροσώπευαν στρατιωτική απειλή για την Αμερικανική κυβέρνηση. Ο Bill Cody για την στρατιωτική του συνεισφορά , έλαβε το Αμερικανικό μετάλλιο Τιμής το 1872!!!(<http://en.wikipedia.org>)

Ο Bill Cody σαν άνθρωπος “ρεαλιστής” και “πολυμήχανος”, έχοντας ζήσει σχεδόν όλη την ζωή του μεταξύ των Ινδιάνων και των Αμερικανών αποίκων, κάποτε είπε ότι,“...κάθε Ινδιάνικη εξέγερση που έχω γνωρίσει, έχει προκύψει από παραβάσεις υποσχέσεων και από παραβάσεις συνθηκών από την κυβέρνηση...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.hoover.org/>)

Η Τρίτη ιστορική παράμετρος που επηρέασε καθολικά την ιστορική εξέλιξη των σύγχρονων Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής, κατακερματίζοντας τους φυσιολογικά, οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και πολιτικά, ήταν η “σταθερή ιδεολογία” της Αμερικανικής κυβέρνησης και των Αμερικανών αποίκων να “εκτοπίσουν” και να “μετατοπίσουν” τα Έθνη και τις φυλές των Ινδιάνων από τα “πατρογονικά εδάφη”τους όπου κατοικούσαν για εκατοντάδες ή και για χιλιάδες χρόνια. Τα “πατρογονικά εδάφη” τους περιλάμβαναν όλη την Βόρειο Αμερική , από τον Ατλαντικό μέχρι τον Ειρηνικό Ωκεανό,και από τα σύνορα του Μεξικού μέχρι τα σύνορα του Καναδά!!!

Πριν ακόμη την ίδρυση των Ηνωμένων Πολιτειών το 1776, πάρθηκαν σταδιακά συγκεκριμένες πρωτοβουλίες από τους Άγγλους και τους Ευρωπαίους αποίκους να καταλάβουν ή να σφετεριστούν τις περιοχές που έλεγχαν οι ιθαγενείς Ινδιάνοι, είτε μέσω αγοραπωλησίας, όπως ήδη αναφέραμε με τις αγορές των νησιών Manhattan και Staten, είτε μέσω βιαιοπραγιών.

Παρόλα αυτά , η Βρετανική κυβέρνηση που διοικούσε τις 13 Αμερικανικές αποικίες, εξασκούσε σε μεγάλο βαθμό μια πολιτική “ουδετερότητας” και “διπλωματίας” , με σεβασμό προς τα εδαφικά δικαιώματα των Ινδιάνικων Εθνών. Η Βρετανική κυβέρνηση , ελέγχοντας πολιτικά και στρατιωτικά τις Αμερικανικές αποικίες τους, δεν ενδιαφερόταν να ταραξει τις ισορροπίες που είχε επιβάλλει μεταξύ της αποικιακής κυβέρνησης, των Ευρωπαϊών αποίκων και των ιθαγενών κατοίκων. Για την Βρετανική κυβέρνηση, η Βόρεια Αμερική αποτελούσε μια πολύ σημαντική “αποικιακή περιοχή” που της παρείχε τους φυσικούς πόρους και το ανθρώπινο δυναμικό που στήριζαν τα οικονομικά και τα γεωστρατηγικά της συμφέροντα. Η Βρετανική κυβέρνηση θεωρούσε τους Ευρωπαίους και τους Άγγλους αποίκους της, όπως και τους ιθαγενείς Ινδιάνους, σαν το προσωπικό της ανθρώπινο δυναμικό και την προσωπική της στρατιωτική δύναμη. Σαν συνέπεια, συνέφερε στην Βρετανική κυβέρνηση να συντηρεί ειρινικές σχέσεις μεταξύ των αποίκων και των Ινδιάνων αυτοχθόνων, οι οποίοι εξυπηρετούσαν τα ηγεμονικά της σχέδια!!!

Σε αντίθεση, οι Ευρωπαίοι άποικοι, ειδικά οι Άγγλοι άποικοι που ανήκαν στις 13 Αμερικανικές αποικίες, ήταν μετανάστες οι οποίοι προσδοκούσαν στο άμεσο μέλλον να ιδρύσουν το δικό τους ανεξάρτητο έθνος-κράτος, ή και την δική τους αυτοκρατορία όπως οι Βρετανοί “αφέντες” τους. Στα πολιτικά τους σχέδια, δεν θα επιτρεπόντουσαν εξωτερικές πολιτικές και στρατιωτικές παρεμβάσεις, όπως και εσωτερικά εμπόδια από τους ιθαγενείς Ινδιάνους στην διαμόρφωση του νεοσύστατου κράτους τους. Στην περίπτωση των Εθνών των Ινδιάνων, ίσχυε το “κρίσημο δεδομένο” της εδαφικής τους αυτοκυριαρχίας, ξεκινώντας από τις ανατολικές περιοχές της Βορείου Αμερικής όπου βρισκόντουσαν οι περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις των αποίκων. Για τους Ευρωπαίους , και ειδικά για τους Άγγλους αποίκους, ταυτιζόμενοι με τις αποικιοκρατικές Ευρωπαϊκές παραδόσεις των τελευταίων 300 χρόνων, δεν είχαν άλλη επιλογή παρά να “εκτοπίσουν” σταδιακά και ομαδικά τους Ινδιάνους από τα εδάφη τους, και τελικά να τους “αφοπλίσουν” σαν λαό , σαν κουλτούρα και σαν φυλή!!!

Από την σκοπιά των Ευρωπαϊών αποίκων, ειδικά των Άγγλων αποίκων, και σε αντίθεση με την επίσημη Βρετανική αποικιοκρατική πολιτική, ήταν επιτακτικό να μπουν σ’εφαρμογή όχι μόνο η κατάκτηση και η προσάρτηση των περιοχών που ανήκαν στα Έθνη των Ινδιάνων σε όλη την Βόρεια Αμερική, αλλά και να ξεκινήσουν διαδικασίες “εκτόπισης” αυτών των Ινδιάνικων Εθνών από τα τα “πατρικά εδάφη” τους μέσα από μια “μόνιμη” και “αναγκαστική” μετατόπιση ή μετανάστευση , που τελικά θα οδηγούσε στην “υπαρξιακή αποσύνθεσή” τους ,σαν Έθνη και σαν φυλές.”...Παρόλο που οι πρώτοι Άγγλοι άποικοι των μελλοντικών Ηνωμένων Πολιτειών, είχαν πολύ συχνά φιλειρηνικές σχέσεις με τις γειτονικές φυλές από την εποχή του Ινδιάνικου πολέμου με το Έθνος των Pequot το 1637, αυτοί πολλές φορές στήριζαν κάποια Έθνη στις εχθροπραξίες μεταξύ τους, έτσι ώστε να κατοχυρώσουν μια αποικιακή ασφάλεια και για να επεκτείνουν τις περιοχές για νέες αποικιακές εγκαταστάσεις. Οι Ινδιάνικοι πολέμοι που ξεκινούν τον 17ο αιώνα μέχρι την πανωλεθρία(των Ινδιάνων) στον τόπο του Wounded Knee, και κλείνοντας το κεφάλαιο των Αμερικανικών μεθοριών περιοχών το 1890, κατέληγαν στο άνοιγμα των εδαφών των

ιθαγενών Αμερικανών για περαιτέρω αποίκιση, για την κατάκτηση των ιδίων των Ινδιάνων και για την αφομοίωσή τους, ή την αναγκαστική μεταφορά τους σε Ινδιάνικους καταυλισμούς...”. (μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.newworldencyclopedia.org>)

Η συνεχής και εξαντλητική “υποχρεωτική μετανάστευση” των ιθαγενών Ινδιάνων σε μακρινές τοποθεσίες, σε παρθένες και ανεξερεύνητες περιοχές, κάτω από ακραίες συνθήκες σωματικής κακουχίας και έλλειψης τροφίμων, τελικά οδήγησαν στην “ζητούμενη” αποσύνθεσή τους. Η κατάληξη αυτής της “απάνθρωπης” αλλά “επίσημης” πολιτικής στρατηγικής θα είναι η “εθνοκάθαρση” ή η “γενοκτονία” των Εθνών των Ινδιάνων, ή πιο απλά , η “διάλυση” των ιθαγενών φυλών της Βορείου Αμερικής. Αυτή η Αμερικανική στρατηγική ταυτίζεται απόλυτα με τις αντικειμενικές έννοιες των όρων της “εθνοκάθαρσης” και της “γενοκτονίας” που έχουμε ήδη διατυπώσει, και που είναι οι εξής:

Εθνοκάθαρση- η συστηματική εξάλειψη μιας εθνικής ομάδας ή εθνικών ομάδων, από μια περιοχή ή κοινωνία, μέσω απέλασης, υποχρεωτικής μετανάστευσης ή γενοκτονίας.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.thefreedictionary>)

Γενοκτονία- η σκόπιμη θανάτωση μεγάλης ομάδας ανθρώπων , ειδικά αυτών που ανήκουν σ’ένα συγκεκριμένο έθνος ή εθνική ομάδα.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://en.oxforddictionaries>)

Από την Αμερικανική κυβέρνηση και τους Αμερικανούς πολίτες, σχεδόν στο σύνολό τους, συνηγόρευσε μια μακροπρόθεσμη τακτική για την εξουδετέρωση των Ινδιάνικων Εθνών και φυλών, χρησιμοποιώντας μια “συνεχή εξαναγκαστική μετανάστευση” προς τις κεντρικές και μετέπειτα προς τις δυτικές περιοχές των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτή η επίσημη κυβερνητική πολιτική μιας “υποχρεωτικής μαζικής μετατόπισης” μεγάλων κοινωνικών ομάδων με σκοπό τον “κατακερματισμό” τους, κοινωνικά, πολιτικά, οικονομικά και πολιτιστικά, έχει εκδηλωθεί πολλές φορές στην σύγχρονη ιστορία της Δύσης!!!

Διαπιστώνουμε μαζικές απελάσεις Εβραϊκών κοινοτήτων από πολλές Ευρωπαϊκές χώρες, από τον 13ο μέχρι τον 16ο αιώνα. Επίσης, παρατηρούμε μεταξύ του 1556 και του 1620, τον διωγμό αυτοχθόνων Ιρλανδών από τα πατρικά τους εδάφη, που είχαν καταληφθεί από τις στρατιωτικές δυνάμεις του Βασιλείου της Αγγλίας και που τα αποίκισαν Άγγλοι πολίτες.

Στην διάρκεια του 20ου και του 21ου αιώνα, βλέπουμε την “γενοκτονία” και την “εθνοκάθαρση” να εφαρμόζονται με επίσημη κυβερνητική πολιτική ενάντια στους αυτόχθονες Ινδιάνους του Αμαζονίου και της Κεντρικής Αμερικής, στους ιθαγενείς της Αυστραλίας (Aborigenes) και ενάντια στο Έθνος των Tamil, στο Ασιατικό κράτος της Sri Lanka. Τελικά, έχουμε την “γενοκτονία” και την “εθνοκάθαρση” των Παλαιστινίων που κατοικούν στα “πατρογονικά εδάφη” τους στην Μέση Ανατολή, σχεδόν σε όλη την διάρκεια του 20ου αιώνα και μέχρι σήμερα, στον 21ο αιώνα!!! (<https://en.wikipedia.org>)

Ο Andrew Jackson (1767-1845) ως επικεφαλής των Αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων (1802-1818), και μετά ως Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών (1829-1837), υπήρξε φανατικός υποστηρικτής της “μετατόπισης” των ιθαγενών Ινδιάνων από τα “πατρογονικά εδάφη” τους, που ήταν νόμιμα δικά τους σαν “αυτόνομες γεωπολιτικές οντότητες” και με βάση το Αμερικανικό Σύνταγμα, που καθόριζε τα Έθνη των Ινδιάνων σαν “αυτοκυρίαρχα κράτη”!!!

Ο Andrew Jackson σαν στρατιωτικός διοικητής, ξεκίνησε στρατιωτικές επιδρομές κατά του Ινδιάνικου Έθνους των Creek, στις Αμερικανικές πολιτείες της Georgia και της Alabama, όπως επίσης και κατά του Έθνους των Seminole Ινδιάνων στην πολιτεία της Florida, στις δεκαετίες του 1820 και του 1830. Σαν επίπτωση της στρατιωτικής τους ήττας, οι Ινδιάνοι Creek έχασαν 22 εκατομμύρια εκτάρια γης στην νότια περιοχή της πολιτείας της Georgia και στην κεντρική περιοχή της πολιτείας της Alabama. Από το 1814 μέχρι το 1824, ο Andrew Jackson ασχολήθηκε προσωπικά για την περάτωση 9 από των 11 συνθηκών (Treaties) με τα Έθνη των Ινδιάνων, προσαρτώντας τις ανατολικές περιοχές των νοτίων Ινδιάνικων Εθνών, με αντάλλαγμα εδάφη στην Δύση.

Τα Έθνη των Ινδιάνων αποδέχθηκαν τους όρους των “συνθηκών”, επειδή αναζητούσαν ομαλές σχέσεις με την Αμερικανική κυβέρνηση, προσδοκώντας να κρατήσουν μέρος της γης τους, όπως επίσης και για να διασφαλίσουν την προστασία της κυβέρνησης από τους βανδαλισμούς των “λευκών αποίκων”. Μέσα από αυτές τις συνθήκες, οι Ηνωμένες Πολιτείες, “... πήρε τον έλεγχο των τριών- τετάρτων των πολιτειών της Alabama και της Florida, όπως επίσης και ένα μέρος των πολιτειών της Georgia, του Tennessee, του Mississippi, του Kentucky και της Βόρειας Carolina...”. (μετάφραση στα ελληνικά) (<http://www.pbs.org>)

Σαν Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, το 1830, ο Andrew Jackson εισήγαγε και υπέγραψε την Νομική Πράξη για την “εκτόπιση των Ινδιάνων” (Indian Removal Act), που καταχωρούσε στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση, και ιδιαίτερα στον Πρόεδρο, τις εξουσίες ν’ ανταλλάσσει τα “πατρογονικά εδάφη” που έλεγχαν τα Έθνη των Ινδιάνων στ’ ανατολικά του ποταμού

Mississippi, που διέθεταν πλούσιες καλιέργειες βαμβακιού, με γη δυτικά του ποταμού Mississippi. Αυτή η γη που παραχωρήθηκε στους Ινδιάνους, κατοχυρώθηκε νόμιμα με την ονομασία "Ζώνη Ινδιάνικης αποίκησης" (Indian colonization zone) ή "Ινδιάνικες περιοχές" (Indian Territory), εδάφη που οι Ηνωμένες Πολιτείες είχε αποκτήσει με την "Αγορά της Louisiana" (Louisiana Purchase) από την Γαλλία το 1803.

Εκείνη την χρονική περίοδο, η Αμερικανική κυβέρνηση είχε καταχωρήσει σαν "Ινδιάνικη περιοχή" τα εδάφη που σήμερα καταλαμβάνει η Αμερικανική Πολιτεία της Oklahoma. Αυτή η κυβερνητική ρύθμιση σύντομα θ'ανατραπεί, την στιγμή που οι Αμερικανοί άποικοι άρχισαν να κινούνται σταδιακά δυτικά, καταλαμβάνοντας ή αποικιώντας αυτά τα εδάφη που είχαν καθιερωθεί από την Αμερικανική κυβέρνηση σαν "ζώνες Ινδιάνικης αποίκησης". Τα Έθνη των Ινδιάνων που είχαν υποχρεωθεί βεβιασμένα να μεταναστεύσουν σ'αυτές τις περιοχές μέσα από τις "κυβερνητικές εντολές" της Νομοθετικής Πράξης για την εκτόπιση των Ινδιάνων (Indian Removal Act), ήταν τώρα αναγκασμένοι για μια ακόμη φορά να μεταναστεύσουν πιο δυτικά, πάντα σε συνεχή κίνηση, κάτω από δυσχερείς και απάνθρωπες συνθήκες, ανταποκρίνοντας στις "ηγεμονικές βλέψεις" της Αμερικανικής κυβέρνησης και των Αμερικανών αποίκων!!!(<http://history.com>)

Η Αγορά της Louisiana (Louisiana Purchase) ήταν μια απόκτηση γης από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών που πραγματοποίησε με την Γαλλία το 1803, της οποίας η επιφάνεια ήταν 2,140,000 χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα, ενώ η τιμή της αγοραπωλησίας ήταν περίπου 15 εκατομμύρια Αμερικανικά δολάρια. Αυτή η αγορά ήταν με πρωτοβουλία του ίδιου του Προέδρου Thomas Jefferson (1801-1809), μια εμπορική πράξη που "διπλασίασε" το μέγεθος της χώρας, παρέχοντας στον Thomas Jefferson την "πολιτική ευκαιρία" να επιτρέψει το εμπόριο και την οικονομική εκμετάλλευση των μαύρων σκλάβων στις νέες περιοχές, εφόσον ο ίδιος, όπως και οι περισσότεροι υπουργοί του ήταν σημαντικοί ιδιοκτήτες σκλάβων και μεγάλοι γαιοκτήμονες. Αυτή η αγορά των απέραντων γεωγραφικών εκτάσεων επίσης διευκόλυνε στρατηγικά την ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Αμερικής, γιατί τώρα τα Έθνη των Ινδιάνων και οι Ινδιάνικες φυλές θα μπορούσαν να βρουν καταφύγιο, ξεφεύγοντας από τις εισβολές των κυβερνητικών στρατιωτικών δυνάμεων και των αποίκων επιδρομέων, αποφεύγοντας έτσι τις μετωπικές πολεμικές συγκρούσεις!!!(<https://www.americanforeignrelations.com>)

Η Αγορά της Louisiana από την Γαλλία το 1803, είχε "διπλασιάσει" την γεωγραφική έκταση των Ηνωμένων Πολιτειών αφού είχαν προσαρτηστεί τα βοριοκεντρικά, τα κεντρικά και τα νοτιοκεντρικά γεωγραφικά τμήματα της σημερινής Αμερικής. Εδώ θα πρέπει ν'αναφέρουμε το γεγονός, πως η Αμερικανική κυβέρνηση έδειξε "απόλυτη αδιαφορία" προς και ούτε και ενημέρωσε τα Έθνη των Ινδιάνων που κατοικούσαν σ'αυτές τις περιοχές για πολλές γενιές, γιατί απλά τους θεωρούσε "ασήμαντους πολιτικούς παίκτες"!!!(<http://www.americanforeignr>

relations.com

)

Η Νομική Πράξη για την “εκτόπιση των Ινδιάνων”(Indian Removal Act) του 1830, που είχε ψηφιστεί από την Αμερικάνικη Βουλή λόγω των πολιτικών πιέσεων του Προέδρου Andrew Jackson και των υπουργών του, αποδείχθηκε πολύ “αποτελεσματική” και “αποδοτική” όσον αφορά την μετακίνηση των Εθνών των Ινδιάνων από τις εύφορες πεδιάδες των “πατρογονικών εδαφών” τους στις νοτιοανατολικές περιοχές των Ηνωμένων Πολιτειών προς δυτικές περιοχές. Επίσης δρομολογήθηκε “με επιτυχία” ο εξαναγκασμός των Εθνών των Ινδιάνων να ταξιδέψουν μεγάλες αποστάσεις για να εγκατασταθούν στα προορισμένα γι’αυτούς “Ινδιάνικα εδάφη”(Indian Territory), κάτω από πολύ επιβαρυντικές συνθήκες που υπονόμευαν την σωματική τους και ψυχική τους συγκρότηση.

Μέσα από την Αμερικανική Νομοθεσία Εκτόπισης, η Αμερικανική κυβέρνηση ήταν υποχρεωμένη να διαπραγματεύεται τις “συνθήκες” μέσα σ’ένα πολιτικό πλαίσιο ελεύθερης βούλησης, δικαιοσύνης και αρμονικής συναλλαγής, ενώ παράλληλα δεν επιτρεπόταν στον Πρόεδρο ή σε κάποιο κυβερνητικό στέλεχος να βάλει πιέσεις στους ιθαγενείς Ινδιάνους για να παραδώσουν την γη τους.(<http://www.history.com>) Θα μπορούσαμε να πούμε , πως με βάση “αρχών” ή “θεωρητικά” , η Αμερικάνικη Νομοθεσία κάλυπτε την “εικονική πραγματικότητα” μιας Συνταγματικής Δημοκρατίας. Παρ’όλα αυτά , στην πράξη , η αυταρχική διακυβέρνηση του Προέδρου και του Υπουργικού του Συμβουλίου, που ουσιαστικά προστάτευε το Οικονομικό Καταστημένο της χώρας, αγνοούσε σε μεγάλο βαθμό την Αμερικανική Νομοθεσία, υποχρεώνοντας βεβιασμένα τους ιθαγενείς Ινδιάνους να εγκαταλείψουν τα εδάφη τους όπου είχαν κατοικήσει για πολλούς αιώνες.

Η Αμερικανική κυβέρνηση εφήρμοσε αυτή την “αυταρχική ιμπεριαλιστική πολιτική” πολλές φορές σχετικά με τα εδαφικά δικαιώματα των ιθαγενών Ινδιάνων, όπως και με τα “πολιτειακά δικαιώματά” τους σαν τα πρώτα Έθνη αυτής της χώρας!!!

Για παράδειγμα, τον χειμώνα του 1831, κάτω από στρατιωτική απειλή, οι ιθαγενείς Ινδιάνοι Choctaw των νοτιοανατολικών περιφερειών των Ηνωμένων Πολιτειών, υπήρξαν το πρώτο Ινδιάνικο Έθνος που εκδιώχθηκε οριστικά από τα εδάφη του.”...Αυτοί(οι Ινδιάνοι Choctaw) κάλυψαν το ταξίδι τους προς τα “Ινδιάνικα εδάφη”(Indian Territory) περπατώντας(μερικοί ήταν με αλυσίδες και βάδιζαν σε δύο σειρές, αναφέρει ένας ιστορικός) και δίχως τροφή , προμήθειες ή κάποια βοήθεια από την κυβέρνηση. Χιλιάδες άτομα πέθαναν στην διάρκεια του ταξιδιού...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.history.com>)

Μέχρι το 1838, μόνο 2,000 Ινδιάνοι Cherokee είχαν εγκαταλείψει τα εδάφη τους στην πολιτεία της Georgia, με προορισμό τα "Ινδιάνικα εδάφη" στην περιοχή της Oklahoma. Τώρα, η Αμερικανική κυβέρνηση με πρόεδρο τον Van Buren(1837-1841), που είχε σαν πολιτικό του μέντορα τον Andrew Jackson, έστειλε μια στρατιωτική αποστολή με 7,000 στρατιώτες με διοικητή τους τον Στρατηγό Scott, για να εκπαιραιώσει την τελική και καθολική εκτόπιση των Ινδιάνων Cherokee από την "πατρογονική γη" τους στην πολιτεία της Georgia, και να τους συνοδέψει στα καθορισμένα από την Αμερικανική κυβέρνηση "Ινδιάνικα εδάφη"(Indian Territory) που σήμερα βρίσκεται η πολιτεία της Oklahoma."... ο Scott και οι στρατιώτες του, εξανάγκασαν 'με την κάνη του όπλου' τους Ινδιάνους Cherokee να προσέλθουν μέσα σε περιφράξεις, ενώ οι λευκοί άποικοι λεηλατούσαν τα σπίτια τους και τα υπάρχοντά τους. Στην συνέχεια, υποχρέωσαν τους Ινδιάνους να βαδίσουν για 1,200 μίλια, για να καταλήξουν στις Ινδιάνικες περιοχές. Σε όλη την διάρκεια του ταξιδιού, η κοκκύτιδα, η δυσεντερία, η χολέρα και ο λιμός βρισκόντουσαν σε έξαρση, ενώ ιστορικοί υπολογίζουν πως περισσότεροι από 5,000 Ινδιάνοι Cherokee πέθαναν(από τους περίπου 16,000) σαν επίπτωση των συνθηκών του ταξιδιού..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.history.com>)

Μέσω της γενικής αδιαφορίας των στρατιωτικών διοικητών που ήταν υπεύθυνοι για την συνοδεία των Ινδιάνων Cherokee στον τελικό τους προορισμό στην Oklahoma, και οι οποίοι ήταν επίσης επιρρεπείς στην "ρατσιστική" πολιτική της Κεντρικής Κυβέρνησης απέναντι στους ιθαγενείς Ινδιάνους, όπως και απέναντι στους Αφρικανούς σκλάβους τους, οι απώλειες των Ινδιάνων Cherokee ήταν πολύ μεγάλες, ειδικά στις παιδικές ηλικίες. Περισσότερο από το 30% των Ινδιάνων Cherokee δεν επιβίωσαν μέσα από αυτό το μακρινό και οδυνηρό ταξίδι τους προς τις "Ινδιάνικες Περιοχές" της Oklahoma. Από αυτές τις απώλειες οι μισές ήταν παιδιά."...Μερικοί Ινδιάνοι Cherokee έφυγαν σχεδόν γυμνοί, δίχως υποδήματα ή μόνο με τα "μοκασίνια" τους, ενώ αρνήθηκαν ρουχισμό από την κυβέρνηση, διότι αυτοί πίστευαν πως η πράξη αυτή θα ερμηνευόταν σαν αποδοχή της εκτόπισής τους από τις κατοικίες τους. Μερικοί αρνήθηκαν τρόφιμα, και σε άλλους τους δόθηκε τροφή που δεν αποτελούσε μέρος του διαιτολογίου τους, όπως το σιταρένιο αλεύρι που δεν γνώριζαν πως να το χρησιμοποιήσουν..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.univie.ac.at/Anglistik/>)

Στις αρχές της δεκαετίας του 1830, υπήρχαν περίπου 125,000 ιθαγενείς Ινδιάνοι που ζούσαν στις απέραντες εκτάσεις των πολιτειών της Georgia, του Tennessee, της Alabama, της Βόρειας Carolina, και της Florida. Αυτή ήταν "η γη" όπου τα Έθνη των Ινδιάνων κατοικούσαν και καλλιεργούσαν για εκατοντάδες χρόνια. Μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1830, είχαν μείνει πολύ λίγοι ιθαγενείς Ινδιάνοι σ'αυτά τα μέρη.(<http://www.history.com>)

Οι οδυνηρές επιπτώσεις της "Πράξης Ινδιάνικης εκτόπισης" του 1830, σε σχέση με τα Έθνη των Choctaw και των Cherokee Ινδιάνων, επαναλήφθηκαν πολλές φορές με άλλα Έθνη των

ιθαγενών Ινδιάνων “σε όλο το μήκος και πλάτος” των Ηνωμένων Πολιτειών, στην διάρκεια του 19ου αιώνα. Αυτή η κυβερνητική πολιτική μετατόπισης των Ινδιάνικων κοινοτήτων, καταλήγοντας στην τελική απομόνωσή τους σε Ινδιάνικους καταυλισμούς, ενισχύθηκε στο δεύτερο ήμισυ του 19ου αιώνα, όταν Αμερικανοί άποικοι άρχισαν να μεταναστεύουν προς τα δυτικά για ν’αποικίσουν τις περιοχές δυτικά του ποταμού Mississippi, και να εκμεταλλευτούν τα “Ινδιάνικα εδάφη” μέσα από την γεωργία, την ζωοτροφία, την εξόρυξη, την υλοτομία και το κυνήγι.

Παρατηρούμε την εκτόπιση Ινδιάνων να εφαρμόζεται στις Βόριες Αμερικανικές πολιτείες της Illinois και του Wisconsin, όπου μεταξύ του 1832 και του 1837, 7,000 Αμερικανοί στρατιώτες και εθνοφύλακες των πολιτειών επιστρατεύτηκαν για να συντρίψουν και να εκτοπίσουν τις Ινδιάνικες φυλές των Sauk, των Fox και των Kickaroo από τα “πατρογονικά εδάφη” τους, στις βόρειες περιφέρειες των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτός ο Ινδιάνικος πόλεμος ονομάστηκε ο Πόλεμος Black Hawk , διότι ο Black Hawk(το Μαύρο Γεράκι) ήταν αρχηγός της φυλής Sauk, που είχε οργανώσει την στρατιωτική αντίσταση των Ινδιάνικων φυλών που κατοικούσαν σ’αυτές τις περιοχές. Μέχρι το 1837, όλες οι Ινδιάνικες φυλές σ’αυτές τις βορινές περιφέρειες δραπέτευσαν προς την Δύση, εγκαταλείποντας εκαταμμύρια εκτάρια γης για αποίκηση από τους “λευκούς” Αμερικανούς!!!

Πριν η Αμερικανική κυβέρνηση ξεκινήσει τον πόλεμο κατά των βορείων Ινδιάνικων Εθνών, επειδή δεν είχαν τελικά αποδεχθεί να μεταναστεύσουν δυτικά μετά που υπέγραψαν τις “συνθήκες εκτόπισης”, παραδίδοντας τα εδάφη τους στις πολιτείες της Illinois και του Wisconsin, ο νέος Κυβερνήτης της πολιτείας του Illinois, ο John Reynolds, ανακοίνωσε τον Ιούλιο του 1831, ότι,“...Αν αναγκαστώ να καλέσω ξανά την εθνοφυλακή της Πολιτείας, θα παρατάξω μια δύναμη που θα εξολοθρέψει όλους εκείνους τους Ινδιάνους που δεν θέλουν να μας αφήσουν μόνους μας...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.britannica>)

Το Ινδιάνικο Έθνος των Blackfoot που έλεγχε μια τεράστια περιοχή από τα Βουνά Rocky στα δυτικά μέχρι τα σύνορα μεταξύ των πολιτειών της Montana και της Dakota στα ανατολικά, στο δεύτερο ήμισυ του 19ου αιώνα, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα εδάφη τους, την στιγμή που οι “λευκοί άποικοι” με αποδοχή της Αμερικανικής κυβέρνησης, εξάλειψαν μέσω “μαζικού εντατικού κυνηγιού” τα μεγάλα κοπάδια Αμερικανικών βισώνων(buffalo) που αποτελούσαν την κύρια πηγή τροφής των Ινδιάνων Blackfoot, προκαλώντας καθημερινές συνθήκες λιμού και στέρησης!!!

Οι Ινδιάνικες φυλές Blackfoot αντιπροσώπευαν τις πιο ισχυρές και αριστοκρατικές Ινδιάνικες φυλές των Ηνωμένων Πολιτειών, τις οποίες οι άλλες Ινδιάνικες φυλές τις φοβόντουσαν λόγω των πολεμικών ικανότητων τους.Οι Ινδιάνοι Blackfoot έγιναν σεβαστοί

και απειλιτικοί σαν μια επιθετική και ικανή στρατιωτική δύναμη , καταστρέφοντας αρκετούς εμπορικούς σταθμούς των “λευκών αποίκων” στις περιοχές τους. Οι Αμερικανοί άποικοι που μετανάστευαν δυτικά, φοβούμενοι τις πολεμικές επιθέσεις των φυλών Blackfoot και επίσης φιλοδοξώντας να σφετεριστούν τα “ανεξάρτητα εδάφη” τους, αναζήτησαν και απαίτησαν από την Αμερικανική κυβέρνηση προστασία και άμεση στρατιωτική δράση.

Με την συντριπτική στρατιωτική υπεροχή των εκστρατειών των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων στις επιθέσεις τους κατά των Ινδιάνων Blackfoot, με την διάλυση των κοπαδιών των βισώνων από τους “λευκούς αποίκους”, κύρια πηγή τροφής αυτών των Ινδιάνικων φυλών, όπως και με τις καταστροφικές συνέπειες της επιδημίας της “ανεμοβλογιάς”, εισαγόμενη από τους “λευκούς αποίκους” και τους Αμερικανούς στρατιώτες, ο πληθυσμός των Ινδιάνων Blackfoot κατακερματίστηκε στην δεκαετία του 1870, αναγκάζοντας αυτούς να υπογράψουν “συνθήκες εκτόπισης”, παραχωρώντας στην Αμερικανική κυβέρνηση και στους “λευκούς αποίκους” το μεγαλύτερο μέρος της γης τους!!!

Αυτές οι υπερήφανες και μαχητικές Ινδιάνικες φυλές των Blackfoot, με στρατιωτική συνοδεία , οδηγήθηκαν σε “Ινδιάνικους καταυλισμούς” με αντάλλαγμα ετήσιες κυβερνητικές επιδοτήσεις για τροφή και γιατρική περίθαλψη, όπως και κυβερνητική βοήθεια για να μάθουν πως να καλλιεργούν την γη. Οι Ινδιάνικοι καταυλισμοί των Ινδιάνων Blackfoot βρισκότουσαν στην περιοχή της σημερινής πολιτείας της Montana.(<http://www.columbia.edu/>)

Το 1875, ο Αμερικανικός Στρατός επέβαλλε την “εκτόπιση” των Ινδιάνων Apache από τον Ινδιάνικο καταυλισμό του Rio Verde στην νοτιοδυτική σημερινή Arizona, που είχε εγκατασταθεί από την Αμερικανική κυβέρνηση το 1872, όταν τους εκτόπισαν από τα “αυτόνομα εδάφη” τους στην Arizona και στο New Mexico. Η Αμερικανική κυβέρνηση έκλεισε το καταυλισμό του Rio Verde, και εξανάγκασαν τους Ινδιάνους Apache να πορευτούν 180 μίλια στον “Ινδιάνικο καταυλισμό” του San Carlos στην νοτιοανατολική Arizona. Η Αμερικανική κυβέρνηση κατέληξε σ’αυτή την ακραία απόφαση γιατί οι Ινδιάνοι Apache που βρισκότουσαν στον Ινδιάνικο καταυλισμό του Rio Verde είχαν επαναστατήσει δυναμικά λόγω των άθλιων υγειονομικών συνθηκών του καταυλισμού κάτω από Αμερικανική στρατιωτική διοίκηση, προκαλώντας σ’αυτούς πολλούς θανάτους!!!

Οι Ινδιάνοι Apache από τον Ινδιάνικο καταυλισμό του Rio Verde, περπάτησαν 180 μίλια μέχρι τον Ινδιάνικο καταυλισμό του San Carlos, στην διάρκεια του χειμώνα, με αποτέλεσμα εκατοντάδες ζωές να χαθούν. Αυτοί οι Ινδιάνοι Apache φυλακίστηκαν μέσα σ’αυτό τον καταυλισμό για 25 χρόνια, ενώ οι “λευκοί άποικοι” κατέλαβαν την γη τους στο Rio Verde. Μόνο μερικές εκατοντάδες από αυτούς τους Ινδιάνους Apache τελικά επέστρεψαν στα

“Ινδιάνικα εδάφη” τους στον καταυλισμό του Rio Verde!!!(<http://en.wikipedia.org>)

Θα αναλύσουμε τώρα τρεις πολύ κρίσιμους καθημερινούς παράγοντες που εισήχθησαν άμεσα ή έμμεσα από την Αμερικανική διοίκηση και από τους “λευκούς” Αμερικανούς αποίκους στην πλειοψηφία τους, μετατρέποντας την διαδικασία της “γενοκτονίας” ή της “εθνοκάθαρσης” των Εθνών των Ινδιάνων των Ηνωμένων Πολιτειών περισσότερο αποτελεσματική και ολοκληρωτική.

Οι τρεις αυτοί παράγοντες σχετίζονται άμεσα με τον καθημερινό τρόπο ζωής και την ιδιαίτερη γενετική διάπλαση των ιθαγενών Ινδιάνων της Βορείου Αμερικής. Κάποιος θα μπορούσε να πει πως η “εξολόθρευση” των ιθαγενών Ινδιάνων των Ηνωμένων Πολιτειών έλαβε μια πιο επιστημονική και εμπειρική διάσταση, παρόμοια με αυτό που συνέβηκε με το Ολοκαύτωμα των Εβραϊκών κοινοτήτων της Δυτικής Ευρώπης , μέσα από την “καλά οργανωμένη” και “καλά μεθοδευμένη” επίσημη πολιτική της Ναζιστικής Γερμανίας, στην διάρκεια της δεκαετίας του 1930 και στις αρχές της δεκαετίας του 1940!!!

Ο πρώτος καθημερινός παράγοντας αφορά την διάδοση μεταδοτικών ασθενειών που εισήχθησαν από τους Ευρωπαίους αποίκους και που η γενετική διάπλαση των ιθαγενών Ινδιάνων δεν διέθετε καμία ανοσοποιία . Κάποιες από τις τότε θανατηφόρες μεταδοτικές ασθένειες ήταν η ιλαρά, η γρίπη, η διφθερίτιδα, ο τύφος, η πανώλη, η χωλέρα και η οστρακιά, αλλά η πιο θανατηφόρα από αυτές τις μεταδοτικές ασθένειες ήταν η ευλογιά!!!”...Η πιο θανατηφόρα από τις παθογένειες που εισήχθησαν από τους Ευρωπαίους ήταν η ευλογιά, που μερικές φορές εξουδετέρωνε τόσους ενήλικες την φορά , που οι θάνατοι από κακουχίες και λιμούς , ισοφαρούσαν τους θανάτους από ασθένειες. Σε κάποιες περιπτώσεις ολόκληρες φυλές εξαφανίστηκαν...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://history.newsnetwork.org>)

Οι φυσιολογικές αντιστάσεις σ’αυτές τις μεταδοτικές ασθένειες κάμπτονταν περαιτέρω αν λάβουμε υπόψη και τις κακουχίες που είχαν υποστεί οι ιθαγενείς Ινδιάνοι λόγω του “αποικιοκρατικού επεκτατικού προγράμματος” που ακολουθούσαν η Αμερικανική Κεντρική Κυβέρνηση και οι κυβερνήσεις των Αμερικανικών Πολιτειών.

Πρώτα απ’όλα , τα Έθνη των Ινδιάνων αντιμετώπιζαν πολεμικές επιθέσεις από τις Αμερικανικές Ένοπλες Δυνάμεις και των εθνοφρουρών των Αμερικανικών πολιτειών, όπως και των οπλισμένων ομάδων αποίκων που αναζητούσαν να “αρπάξουν” την γη τους και τα

υπάρχοντά τους!!!

Δεύτερο, με την κυβερνητική “Πράξη” εκτόπισης των Ινδιάνων του 1830, όλες οι Ινδιάνικες φυλές, όπου και αν βρισκόντουσαν, τους επιβλήθηκαν να μεταναστεύουν από τόπο σε τόπο, όλο και πιο μακριά από τα “πατρογονικά εδάφη” τους και από το φυσικό τους περιβάλλον, και φυσικά μακριά από τις πηγές τροφής τους. Σαν συνέπεια των συνεχιζόμενων μετακινήσεων, ταξιδεύοντας μεγάλες αποστάσεις με λίγη τροφή, οι φυσιολογικές τους αντοχές είχαν εξασθενήσει, κάνοντας τους ιθαγενείς Ινδιάνους πιο ευάλωτους σ’αυτές τις μεταδοτικές ασθένειες. Εδώ θα πρέπει επίσης να προσθέσουμε το ιστορικό δεδομένο ότι οι ιθαγενείς Ινδιάνοι τότε, δεν λάμβαναν σχεδόν καμία “ιατρική περίθαλψη” από τους κυβερνητικούς υγειονομικούς παράγοντες, όπως συνέβαινε με τους “λευκούς αποίκους” των Αμερικανικών πόλεων, κωμοπόλεων, χωριών ή και εποίκισμών!!!

Όχι μόνο η Αμερικανική κυβέρνηση και η διοίκησή της υπονόμει άμεσα την σωματική ανθεκτικότητα των ιθαγενών Ινδιάνων στις μεταδοτικές ασθένειες λόγω εξάντλησης, μέσα από τις συνεχιζόμενες και βεβιασμένες μετακινήσεις τους, αλλά επίσης έφταναν στο σημείο να μεταδίδουν οι ίδιοι αυτές τις ασθένειες στους Ινδιάνους μέσω “υποχθόνιων επίσημων μέσων”, όπως σήμερα συμβαίνει με τις Αμερικανικές βιοχημικές πολυεθνικές εταιρίες όπως την DuPont και την Monsanto, που σχετίζονται με την κατασκευή και την πώληση “γενετικά μεταλλαγμένων αγροτικών προϊόντων”(GMOs) στους αυτόχθονες πληθυσμούς του Τρίτου Κόσμου, υπονομεύοντας μακροπρόθεσμα την υγεία τους!!!

Ένα ιστορικό παράδειγμα διάδοσης μεταδοτικής ασθένειας μέσω κυβερνητικών παραγόντων είναι αυτό που συνέβηκε στις 20 Ιουνίου το 1837, όταν ο Αμερικανικός Στρατός μοίρασε μολυσμένες κουβέρτες στους Ινδιάνους Mandan στο στρατιωτικό οχυρό του Fort Clark, κοντά στον ποταμό Missouri, στην σημερινή πολιτεία της Βόρειας Dakota.

Ο Αμερικανικός Στρατός είχε πάρει τις μολυσμένες κουβέρτες από το υγειονομικό τους κέντρο στην πόλη του Saint Louis, που βρισκόταν “σε καραντίνα” λόγω επιδημίας της ευλογιάς εκεί. Όταν στις 14 Ιουλίου, οι πρώτοι Ινδιάνοι Mandan έδειξαν συμπτώματα αυτής της ασθένειας, ο προϊστάμενος ιατρός του στρατιωτικού οχυρού, συμβούλεψε του “λευκούς αποίκους” στην περιοχή, να φύγουν και ν’αναζητήσουν “καταφύγιο” και “θεραπεία” σε χωριά συγγενών τους που ήταν υγιείς, εγκαταλείποντας τους Ινδιάνους Mandan στην τύχη τους!!!...Με αυτό τον τρόπο, η ασθένεια εξαπλώθηκε και οι Ινδιάνοι Mandan “σχεδόν εξοντώθηκαν”, ενώ και άλλες φυλές υπέστησαν παρόμοιες οδυνηρές απώλειες. Μέσα από παραπομπή, αναφέρεται πως 10,000 ή και περισσότεροι θάνατοι προκλήθηκαν από τον Στρατό των Ηνωμένων Πολιτειών μεταξύ του 1836 και του 1840, μέσω της πανδημίας της ευλογιάς. Ο Churchill απευθύνει τον αναγνώστη στο βιβλίο του Thornton, ‘Το Ολοκαύτωμα

του Αμερικανού Ινδιάνου και Επιβίωση (American Indian Holocaust and Survival)...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://historynewsnetwork.org>)

Ο δεύτερος καθημερινός παράγοντας που εξασφάλισε την "γενοκτονία" και την "εθνοκάθαρση" των Ινδιάνικων Εθνών των Ηνωμένων Πολιτειών, εισαγόμενος άμεσα από τους "λευκούς αποίκους" και στηριζόμενος έμμεσα από την Αμερικανική Κυβέρνηση, ήταν η εκτεταμένη πώληση "αλκοολούχων ποτών" στους ιθαγενείς Ινδιάνους.

Τα "αλκοολούχα ποτά" αποτελούσαν ένα βασικό εμπορικό είδος με τους ιθαγενείς Ινδιάνους επειδή ήταν πολύ κερδοφόρο, ενώ επίσης χρησίμευε σαν ένα "διπλωματικό εργαλείο" στις κυβερνητικές διαπραγματεύσεις με τα Έθνη των Ινδιάνων. Αυτές οι διαπραγματεύσεις αφορούσαν την εξαγορά "αυτόνομων Ινδιάνικων εδαφών" ή την υπογραφή "Συνθηκών Ινδιάνικης Εκτόπισης", όπου οι Ινδιάνικες φυλές λάμβαναν από την Αμερικανική Κυβέρνηση "Ινδιάνικες περιοχές" δυτικά του Ποταμού Mississippi σαν ανταλλαγή για τα "πατρογονικά εδάφη" τους ανατολικά του Ποταμού Mississippi.

Το αλκοολούχο ποτό σαν ένα βασικό είδος των "λευκών αποίκων" στις εμπορικές συναλλαγές τους με τις Ινδιάνικες φυλές αντιπροσώπευε ένα στρατηγικό μέσο για να "χτυπηθούν δύο τρυγόνια με μια βολή"!!!

Πρώτα απ'όλα οι Ευρωπαίοι άποικοι αγόραζαν από τους ιθαγενείς Ινδιάνους "πρώτης ποιότητας" γούνες και δέρματα σε πολύ χαμηλές τιμές, ενώ σταδιακά καθιστούσαν τους Ινδιάνους "σωματικά εξαρτημένους" στο αλκοόλ, την στιγμή που γνωρίζουμε πως το οινόπνευμα είναι μια "εθιστική χημική ουσία", που στην σύγχρονη ιατρική το ονομάζουν "αλκοολισμός"...Για να το εκφράσουμε πιο λιανά, οι Βρετανοί και οι Αμερικάνοι έμποροι γούνων, δέλεασαν τους Ινδιάνους σ'ένα "εμπόριο τοις μετρητοίς", προσφέροντάς τους "whiskey", το μόνο είδος που δεν ήταν διαθέσιμο στην άγρια ύπαιθρο. Χρησιμοποίησαν το "whiskey" με τον ίδιο τρόπο που οι Βρετανοί χρησιμοποίησαν "το όπιο" στην Κίνα. Ήταν μια μέθοδος για ν'αχρηστεύσουν τα προπύργια της τοπικής οικονομίας τους, που δεν είχε καμία ανάγκη των εκλεπτυσμένων εισαγόμενων προϊόντων. Ένα από τα πιο κρίσιμα χαρακτηριστικά του οπίου και του αλκοόλ είναι ότι είναι εθιστικές ουσίες...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.columbia.edu/>)

Κοινωνικά και πολιτιστικά, οι ιθαγενείς Ινδιάνοι, στην καθημερινή τους ζωή, προσπάθησαν να μιμηθούν τις συνήθειες μεγάλης κατανάλωσης αλκοολούχων ποτών των "λευκών αποίκων", ειδικά αυτών που ζούσαν στις μεθόριες περιοχές. Αυτοί οι "λευκοί άποικοι" ήταν

γεροί πότες λόγω των σκληρών συνθηκών διαβίωσης και της κοινωνικο-πολιτιστικής έμφασης να δείχνουν “πολύ σκληροί” και “πολύ αρσενικοί”!!! Παρ’όλα αυτά υπήρχε μια κρίσιμη διαφορά στην μεγάλη κατανάλωση του αλκοόλ μεταξύ των “λευκών αποίκων” και των ιθαγενών Ινδιάνων. Σε αντίθεση με τους λευκούς αποίκους, των οποίων οι Ευρωπαίοι πρόγονοί τους είχαν καταναλώσει αλκοολούχα ποτά για χιλιάδες χρόνια, αποκτώντας σωματικές αντιστάσεις σε αυτά, οι ιθαγενείς Ινδιάνοι δεν είχαν την ίδια εξελεκτική εμπειρία εφόσον το αλκοόλ σαν τροφική ουσία ποτέ δεν υπήρχε στο διαιτολόγιό τους!!!

Λοιπόν αν προσθέσουμε την έλλειψη “γενετικής αντίστασης” στο αλκοόλ, όπως και όλη την σωματική και πνευματική φθορά που υπέστησαν οι ιθαγενείς Ινδιάνοι κάτω από την οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ηγεμονία των Ευρωπαίων αποίκων, είναι φυσικό όλες αυτές οι “υπαρξιακά επιβλαβείς επιρροές” τελικά να διαμελίσουν την φυσιολογία τους.”...Η πλειοψηφία των Ηνωμένων Πολιτειών ποτέ δεν θα μπορέσει να κατανοήσει το πόσο επιβλαβές υπήρξε το αλκοόλ για τους αυτόχθονες Αμερικάνους, μπορεί πιο καταστροφικό από την όποια ασθένεια, το όποιο όπλο, την όποια σφαγή, ή την όποια πολιτική. Ο τέλειος αποικιοκράτης, την στιγμή που το αλκοόλ δεν έχει συνείδηση. Δεν νιώθει καμία μεταμέλεια ή μετάνεια για το σύγχρονο ολοκαύτωμα που έχει προκαλέσει...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://blog.nativepartnership.org>)

Σήμερα, στους πληθυσμούς των ιθαγενών Αμερικάνων Ινδιάνων και των αυτοχθόνων κατοίκων της Alaska, οι θάνατοι από αλκοολισμό είναι 7 φορές περισσότεροι από το μέσο ποσοστό του συνόλου των άλλων εθνότητων των Ηνωμένων Πολιτειών!!!(<https://www.ncb.nlm.nih.gov/>)

Ο τρίτος καθημερινός παράγοντας που κατακερμάτισε τα Ινδιάνικα Έθνη των Ηνωμένων Πολιτειών ήταν η μεγάλη έλλειψη τροφής στην διάρκεια των μονίμων και βεβιασμένων μετατοπίσεων τους από τόπο σε τόπο, δυτικά του Ποταμού Mississippi, πάντα μετακινούμενοι όλο και πιο μακριά από το φυσικό τους περιβάλλον, και φυσικά μακριά από τις καθημερινές πηγές τους τροφής, όπως τα χωράφια τους, του τόπους κυνηγιού, και τους ψαρότοπους στις λίμνες τους, στα ποτάμια τους και στα ρυάκια τους.

Η άμεση ανάμιξη της Αμερικανικής κυβέρνησης και των “λευκών αποίκων” στον περιορισμό ή ακόμη και στην εξάλειψη των μέσων διοχέτευσης τροφής των Ινδιάνικων Εθνών της Αμερικής, γίνεται πιο σαφής όταν εξετάσουμε την ήττα των Ινδιάνικων φυλών των Μεγάλων Πεδιάδων(Great Plains) που καλύπτουν τις κεντρικές περιοχές των Ηνωμένων Πολιτειών, φυλές όπως οι Blackfoot, οι Apache και οι Comanche. Αυτά τα Έθνη των Ινδιάνων δεν διαμελίστηκαν μόνο λόγω των Ινδιάνικων Πολέμων(Indian Wars) που έκαναν ενάντια στον Αμερικανικό Στρατό στις δεκαετίες του 1860 και του 1870, αλλά σαν συνέπεια της

καταστροφής της κύριας πηγής τροφής τους, που ήταν τα αμέτρητα κοπάδια Αμερικανικών βισώνων ή Buffaloes, που βρισκόντουσαν στις Μεγάλες Πεδιάδες των Ηνωμένων Πολιτειών.

Αυτό το “εγκληματικό επίτευγμα” της εξαφάνισης των Αμερικανικών βισώνων από τις Μεγάλες Αμερικανικές Πεδιάδες μπήκε σε εφαρμογή μέσα από μια καλά οργανωμένη αλλά και αδιάκριτη πρακτική των λευκών αποίκων κυνηγών “υπό την αιγίδα” της Αμερικανικής Κεντρικής Κυβέρνησης, την στιγμή που για τους Ευρωπαίους αποίκους, ο βίσωνας δεν αποτελούσε ένα πολύτιμο οικονομικό είδος. Το κρέας του βίσωνα δεν υπήρξε ποτέ μέρος του διαιτολογίου των λευκών αποίκων, ενώ το δέρμα του είχε πολύ μικρή αξία, εφόσον η μεταποίηση του για βυρσοδεψία ήταν πολύ χρονοβόρα λόγω της σκληρής του επιφάνειας. Οι λευκοί άποικοι τότε, σκότωσαν εκατομμύρια βισώνες, έτσι ώστε οι Ινδιάνικες φυλές των Μεγάλων Πεδιάδων να μην μπορέσουν να επιβιώσουν φυσιολογικά και κοινωνικο-οικονομικά!!!

Έχουμε ήδη περιγράψει τις καταστροφικές συνέπειες που υπέστησαν οι Ινδιάνοι Blackfoot λόγω της “δραστικής εξαφάνισης” των κοπαδιών των βισώνων από τις Μεγάλες Πεδιάδες της Αμερικής. Το Ινδιάνικο Έθνος Blackfoot, που υπήρξε ένα από τα πιο ισχυρά και αριστοκρατικά Ινδιάνικα Έθνη των Ηνωμένων Πολιτειών, που κυριαρχούσε στις Μεγάλες Πεδιάδες της Αμερικής, κατέληξε να είναι ένα Έθνος “σε ομηρία”, επιβιώνοντας μέσα σε “απάνθρωπους καταυλισμούς”, σκορπισμένους στις απέραντες περιοχές της σημερινής Αμερικανικής Πολιτείας της Montana.(<https://en.wikipedia.org>)

Η πολιτική στήριξη για την εξόντωση των βισώνων από τους “λευκούς αποίκους” κυνηγούς, μερικές φορές προερχόταν κατευθείαν από τον ίδιο τον Αμερικανό Πρόεδρο, ακόμα και ενάντια των προσπαθειών της Αμερικανικής Βουλής(American Congress) να νομοθετήσει νομοσχέδια που θα προστάτευαν τον Αμερικανικό βίσωνα. Αυτό συνέβηκε κάτω από τις πολιτικές πρωτοβουλίες του Προέδρου Ulysses S. Grant(1869-1877) το 1874, όταν έκανε χρήση του συνταγματικού του δικαιώματος της “αρνησικυρίας”(veto) για να σταματήσει ένα νομοσχέδιο που θα προστάτευε τον Αμερικανικό βίσωνα.”...Ο Grant, μέσω της αρνησικυρίας, απαγόρευσε ένα νομοσχέδιο που προστάτευε τον βίσωνα, και στήριξε τον υπουργό του Εσωτερικών, τον Columbus Delano, που πίστευε πως η εξάλειψη του βίσωνα, θα ανάγκαζε τους Ινδιάνους των Πεδιάδων να εγκαταλείψουν τον νομαδικό τρόπο ζωής τους...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://en.wikipedia.org>)

Το πόσο σημαντικό στρατηγικό εργαλείο ήταν η εξαφάνιση των κοπαδιών των Αμερικανικών βισώνων, όχι μόνο για την στρατιωτική ήττα των Ινδιάνικων Εθνών των Μεγάλων Πεδιάδων αλλά και παράλληλα για την μακροπρόθεσμη σωματική και πνευματική κατάπτωση τους, το αποσαφηνίζει ο Στρατηγός Philip Sheridan στην Βουλή των

Αντιπροσώπων του Texas το 1873, εκφράζοντας ότι, "...Αυτοί οι άνδρες έχουν πράξει πολλά τα δύο τελευταία χρόνια, και θα κάνουν ακόμη περισσότερο τον επόμενο χρόνο, για να λυθεί τελικά το επίμαχο Ινδιάνικο θέμα, κάτι που το προσπαθεί ολόκληρος ο Στρατός τα τελευταία 40 χρόνια. Καταστρέφουν τον τροφοδότη των Ινδιάνων. Και είναι γνωστό το γεγονός σε όλους ότι όταν ένας στρατός χάσει την βάση της τροφοδοσίας του, βρίσκεται σε μεγάλο μειονέκτημα. Αν θέλετε μπορείτε να στείλτε μπαρούτι και σφαίρες, αλλά για μια μακροχρόνια ειρήνη, αφήστε τους να σκοτώσουν, να γδάρουν και να πουλήσουν, ώσπου οι βίσωνες να εξαλειφτούν...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.hoover.org>)

Τελικά, θα εξετάσουμε και θ'αναλύσουμε την κοινωνικο-πολιτική θέση των Εθνών των Ινδιάνων των Ηνωμένων Πολιτειών στην ιστορική εξέλιξη τους, κάτω από την πολιτική ηγεμονία της Αμερικανικής κυβέρνησης και μέσα στα θεσμικά πλαίσια μιας Συνταγματικής Δημοκρατίας που οι Ηνωμένες Πολιτείες πάντα διατυμπανεί!!!

Θα ξεκινήσουμε με την Έκθεση Meriam του 1928, που περιέγραψε και κατέγραψε μεθοδικά και εμπειρικά την κοινωνική κατάσταση των ιθαγενών Ινδιάνων της Αμερικής τότε, με την εξουσιοδότηση του Υπουργού Εσωτερικών της Αμερικανικής κυβέρνησης.

Ο Lewis Meriam ήταν ο υπεύθυνος γι'αυτή την έρευνα, που εκτελέστηκε από το Ίδρυμα Κυβερνητικής Έρευνας(Institute for Government Research), ένα μη κερδοσκοπικό και ανεξάρτητο ερευνητικό ίδρυμα, ενώ η ερευνητική ομάδα του Lewis Meriam απαρτιζόταν από κοινωνιολόγους , με την συμμετοχή αυτοχθόνων Ινδιάνων."...Η Έκθεση αποκάλυψε στην κυβέρνηση ότι οι πολιτικές της είχαν καταπιέσει τους Αυτόχθονες Αμερικάνους και είχαν καταστρέψει την κουλτούρα τους και την κοινωνία τους...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://www.americaslibrary.gov>)

Μέχρι τότε, η μεγάλη πλειοψηφία των ιθαγενών Ινδιάνων των Ηνωμένων Πολιτειών κατοικούσαν σε Ινδιάνικους Καταυλισμούς κάτω από κυβερνητική διοίκηση, μια κυβερνητική πολιτική που εφαρμόστηκε μετά την δεκαετία του 1850, για να στεγασθούν οι Ινδιάνικες φυλές που είχαν υποχρεωθεί από την Αμερικανική κυβέρνηση να εγκαταλείψουν τα "πατρογονικά εδάφη" τους με βάση της Νομοθετικής Πράξης Ινδιάνικης Εκτόπισης(Indian Removal Act) του 1830. Στην δεκαετία του 1920, ήταν πλέον πασιφανές στην Αμερικανική κυβέρνηση , αλλά και στον απλό Αμερικανό πολίτη, πως επικρατούσαν δυσχερείς οικονομικές, κοινωνικές και υγειονομικές συνθήκες στους Ινδιάνικους Καταυλισμούς που διακινδύνευαν την επιβίωση των ιθαγενών Ινδιάνων σαν φυλή και σαν κοινωνία.

Μια από τις βασικές αδυναμίες της Αμερικανικής κυβερνητικής πολιτικής απέναντι στους ιθαγενείς Ινδιάνους υπήρξε η “μονοδιάστατη αποικιοκρατική ιδεολογία” της, που έβαζε σαν πρώτη προτεραιότητα την κοινωνικο-πολιτιστική και την κοινωνικο-οικονομική αφομοίωση των ιθαγενών Ινδιάνων στον Αμερικανικό τρόπο ζωής. Αυτός ο τρόπος ζωής βασιζόταν σε μια θεολογία του Χριστιανισμού, αλλά πιο σημαντικά, πήγαζε από τις κοινωνικο-οικονομικές έννοιες της “προσωπικής ιδιοκτησίας” και της “συσσώρευσης πλούτου”, που τα σύγχρονα Χριστιανικά δόγματα τις δόξαζαν, ιδιαίτερα τα Προτεστάντικα δόγματα όπως των Λουθεριανών, των Αγγλικανών και των Καλβανιστών!!!

Τα κοινωνικά ιδανικά της καθημερινής ζωής του μέσου Αμερικανού πολίτη ήταν ο “ατομικισμός”, η “προσωπική ιδιοκτησία”, ο “νόμος της συσσώρευσης πλούτου” και ο “νόμος του Ανταγωνισμού”, όπως ο Andrew Carnegie, ο πιο ισχυρός Αμερικανός επιχειρηματίας τότε, τα είχε εκθειάσει στο άρθρο του ‘Πλούτος’(Wealth), που εκδόθηκε από την ‘Βόρειο Αμερικανική Επιθεώρηση’(North American Review) τον Ιούνιο του 1889. Για τον Andrew Carnegie, το σύνολο του ανθρώπινου πολιτισμού στηριζόταν στον κοινωνικο-οικονομικό θεσμό της ιδιοκτησίας.”...Αυτός που μελετάει αυτό το θέμα, σύντομα θα έρθει αντιμέτωπος με το συμπέρασμα ότι πάνω στην ιερότητα της ιδιοκτησίας βασίζεται ο ίδιος ο πολιτισμός-το δικαίωμα του εργάτη στα εκατό του δολάρια στην τράπεζα του αποταμίευσης, και εξίσου το νόμιμο δικαίωμα του εκατομμυριούχου στα εκατομμύρια του...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.swarthmore.edu>)

Αυτά ήταν τα κυρίαρχα κοινωνικά θεσμικά κριτήρια που κατάρτιζαν την Αμερικανική κυβερνητική πολιτική γενικότερα, σαν μια “καπιταλιστική χώρα” και σαν μια “αποικιοκρατική πολιτική δύναμη”. Τα ίδια κοινωνικά κριτήρια απευθυνόντουσαν επίσης προς τους αυτόχθονες κατοίκους της, των οποίων ο πολιτισμός τους διέθετε πολύ λίγα κοινά σημεία με τους υπόλοιπους Αμερικανούς, σε όλες τις απόψεις!!!

Σαν συνέπεια, αυτοί που διαμόρφωναν την Αμερικανική πολιτική δεν ενδιαφερόντουσαν να κατανοήσουν ή να λάβουν υπόψη τα διάφορα θεσμικά συστατικά της αυτόχθονης Ινδιάνικης κοινωνίας όταν καθόριζαν την πολιτική ή τους νόμους που αφορούσαν στην κοινωνικο-πολιτική θέση των ιθαγενών Ινδιάνων. Σκοπός της Αμερικανικής διοίκησης και των Αμερικανών πολιτικών ήταν ν’αφομοιώσουν τους ιθαγενείς Ινδιάνους στην δική τους Δυτικοφερμένη πολιτική κουλτούρα. Επιδίωξαν λοιπόν να επιβάλλουν εκείνες τις κοινωνικές συγκυρίες και εκείνους τους νόμους που με τον χρόνο θα τεμάχιζαν και θ’αποδυνάμωναν την συγκρότηση, την ακεραιότητα και την βιωσιμότητα των Εθνών των Ινδιάνων σε τέτοιο βαθμό, που οι μόνες επιλογές γι’αυτούς θα ήταν ή η αφομοίωση ή η αυτοδιάλυση!!!

Θα εξετάσουμε τώρα, τα κρίσιμα σημεία και συμπεράσματα που παρουσίασε η Έκθεση Meriam το 1928, που αποσαφινίζουν την κοινωνικο-πολιτική θέση και τις συνθήκες διαβίωσης των αυτοχθόνων Αμερικανών που ζούσαν στους κυβερνητικούς καταυλισμούς την χρονική περίοδο που πραγματοποιήθηκε η έρευνα. Επίσης θα εντοπίσουμε εκείνους τους νόμους και τις πολιτικές που μπήκαν σ'εφαρμογή μετά την δεκαετία του 1850, προκαλώντας τις καταστροφικές βιωματικές επιπτώσεις στους ιθαγενείς Ινδιάνους σε όλα τα επίπεδα!!!

Η Έκθεση Meriam είχε τον τίτλο 'Το Πρόβλημα Διοίκησης των Ινδιάνων'(The Problem of Indian Administration), αποκαλύπτοντας εξ αρχής τον πραγματικό ένοχο ή την κύρια αιτία για τις άστατες συνθήκες διαβίωσης των ιθαγενών Ινδιάνων που διέμεναν στους Ινδιάνικους καταυλισμούς. Η Έκθεση ουσιαστικά αποδίδει την μεγαλύτερη ευθύνη αυτών των βιωματικών καταστάσεων στους καταυλισμούς στην "δυσλειτουργικότητα" και στην "αυθαιρεσία" της κυβερνητικής διοίκησης, αλλά και των κυβερνητικών πολιτικών, που κύριος σκοπός τους δεν ήταν η "ανακούφιση" και η "βελτίωση" της καθημερινής ζωής των Αυτοχθόνων Αμερικανών, αλλά ο "διαμελισμός" τους και η "αποσταθεροποίηση" τους, ανταποκρίνοντας στο "αποικιοκρατικό πρόγραμμα" της Αμερικανικής κυβέρνησης και των "επεκτατικών βλέψεων" των λευκών αποίκων!!!

Η Έκθεση Meriam ανέλυσε τις κοινωνικο-οικονομικές και τις κοινωνικο-πολιτικές συνθήκες των Ινδιάνικων φυλών που κατοικούσαν στους Ινδιάνικους καταυλισμούς από τις αρχές της δεκαετίας του 1870, πρώτα απ'όλα γιατί από εκείνη την εποχή η μεγάλη πλειοψηφία των Ινδιάνικων φυλών είχαν εγκατασταθεί σε κυβερνητικούς καταυλισμούς, αλλά πιο σημαντικά ήταν η περίοδος που η Αμερικανική κυβέρνηση είχε αποφασίσει να εφαρμόσει οικουμενικά μια πολιτική "πολιτισμικής αφομοίωσης" των Ινδιάνων μ'ένα μεθοδικό και καταναγκαστικό τρόπο!!!

Αυτή η κυβερνητική πολιτική "αφομοίωσης" των ιθαγενών Ινδιάνων βασιζόταν σε μεγάλο βαθμό στην εισαγωγή του κοινωνικο-οικονομικού θεσμού της "προσωπικής ιδιοκτησίας" στην παραδοσιακή πολιτική κουλτούρα τους. Η προσωπική ιδιοκτησία ήταν το "θεμέλιο" του ανθρώπινου πολιτισμού όπως ο Andrew Carnegie υποστήριζε, σαν ο πιο ισχυρός Αμερικανός επιχειρηματίας εκείνης της εποχής, που σήμαινε ότι οι αυτόχθονες Ινδιάνοι θα έπρεπε να εγκαταλείψουν την "συλλογική ιδιοκτησία" και την "συλλογική οικονομία" της κοινωνίας τους!!!

Για την Αμερικανική κυβέρνηση και την Αμερικανική διοίκηση αυτή η κοινωνικο-οικονομική μετάβαση από το "συλλογικό" στο "ιδιωτικό", μεταφραζόταν στην αναγκαστική αποδοχή των αυτοχθόνων να διαθέτουν μικρά οικογενειακά ιδιωτικά αγροκτήματα, των οποίων τα

προϊόντα θα τα καταλάωναν οι ίδιοι ή θα τα πουλούσαν στην αγορά, προσαρτώντας με αυτό τον τρόπο μια καπιταλιστική οικονομία της αγοράς (market economy) στην καθημερινή διαβίωση και στην οικονομική εξέλιξη των Ινδιάνων!!!

Ο κυβερνητικός σχεδιασμός για την “πολιτισμική αφομοίωση” των Ινδιάνων στον Αμερικανικό τρόπο ζωής, επιτεύχθηκε με διάφορες “κυβερνητικές συνταγές”, οφελώντας οικονομικά και πολιτικά την Αμερικανική κεντρική κυβέρνηση, αλλά ειδικά τους “λευκούς αποίκους”, που ήταν “πεινασμένοι” για περισσότερη γη, αλλά σε βάρος της γενικής πρόνοιας και της οικονομικής αυτοσυντήρησης των Πρώτων Εθνών της Αμερικής, με την συγκεκριμένη κουλτούρα τους και φυλετική καταγωγή!!!

Η κυβερνητική πολιτική για την “οικουμενική πολιτισμική αφομοίωση” των ιθαγενών Ινδιάνων πρώτα θεσμοθετήθηκε με την κυβερνητική Πράξη Dawes για ατομική ιδιοκτησία των Ινδιάνων (Dawes Severalty Act) που μπήκε σε εφαρμογή στις 8 Φεβρουαρίου του 1887, ενώ τότε διαφημιζόταν σαν μια “ανθρωπιστική μεταρρύθμιση” για να βοηθηθούν οι ιθαγενείς Αμερικάνοι να αποκτήσουν την Αμερικανική Ιθαγένεια και να ενταχθούν σαν ενεργά μέλη μιας Λευκής Αμερικανικής Κοινωνίας.

“...Η Πράξη Dawes του 1887, που μερικές φορές αναφέρεται σαν η Πράξη Ιδιοκτησίας (Severalty Act) ή η Γενική Πράξη Κατανομής (General Allotment Act), θεσπίστηκε σε νόμο στις 8 Ιανουαρίου του 1887, κάτω από τον Αμερικανό Πρόεδρο Grover Cleveland. Η Πράξη αυτή, εξουσιοδοτούσε τον Πρόεδρο να μπορεί να κάνει κατάσχεση και ανακατανομή των εδαφών των Ινδιάνικων φυλών των Δυτικών περιοχών των Ηνωμένων Πολιτειών. Πιο συγκεκριμένα, ήταν μια προσπάθεια για να καταστραφεί η κοινωνική συνοχή των Ινδιάνικων φυλών, και σαν συνέπεια, να εξαφανιστούν τα τελευταία υπολείμματα μιας Ινδιάνικης κουλτούρας και κοινωνίας. Πίστευαν ότι αποκηρύσσοντας τις δικές τους παραδόσεις, οι Ινδιάνοι θα γινόντουσαν πραγματικοί Αμερικανοί...”. (μετάφραση στα ελληνικά) (<https://www.khanacademy.org>)

Το 1887, η Αμερικανική κυβέρνηση είχε θεσμοθετήσει την Πράξη Dawes για να επιταχύνει την “πολιτισμική αφομοίωση” των ιθαγενών Ινδιάνων, καταλύοντας το σύστημα των Ινδιάνικων καταυλισμών και διανέμοντας γη στους Ινδιάνους ατομικά. Αυτή η κυβερνητική Πράξη συνεπαγόταν με πολλά οφέλη για την κυβέρνηση όπως και για τους λευκούς αποίκους, ενώ ταυτόχρονα κατέστρεφε τον “παραδοσιακό κοινοτικό ιστό” των Εθνών των Ινδιάνων!!!

Πρώτα απ'όλα, με την διάλυση των Ινδιάνικων καταυλισμών , η κυβέρνηση δεν ήταν πλέον υποχρεωμένη να χορηγεί χρήματα για την διοίκηση και την συντήρηση τους. Δεύτερο, με το να διανέμει μικρά τεμάχια γης στους Ινδιάνους ατομικά, επέτρεψε στην κυβέρνηση να κατασχέσει γη που ανήκε στους Ινδιάνικους καταυλισμούς και φυσικά στις Ινδιάνικες φυλές, με βάση κυβερνητικών συμφωνιών ή κυβερνητικών πράξεων , γη που δεν είχε χορηγηθεί στις Ινδιάνικες οικογένειες.”...Η Πράξη χορήγησε την γη των φυλών σε μερίσματα των 65 εκταρίων και των 73 εκταρίων σε μέλη των φυλών. Μετά από εικοσιπέντε χρόνια της καλιέργειας της γης σαν υπεύθυνοι γεωργοί, και μ'ένα δίπλωμα γεωργικών ικανοτήτων, οι Αυτόχθωνες Αμερικάνοι θα λάμβαναν την απόλυτη ιδιοκτησία της γης...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.encyclopedia.com>)

Σχετικά τώρα με την γη που η κυβέρνηση διένειμε στις Ινδιάνικες οικογένειες, ισχύουν τρία πολύ σημαντικά δεδομένα που θα πρέπει να λάβουμε υπόψη.

Πρώτο, η γη που βρισκόταν κάτω από την νομική διαιοδοσία των Ινδιάνικων καταυλισμών, ανήκε νόμιμα στις Ινδιάνικες φυλές, μέσα από “κυβερνητικές συνθήκες” που είχαν συμφωνήσει σαν “κυρίαρχες πολιτικές οντότητες” ή σαν Ανεξάρτητα Έθνη!!!

Δεύτερο, η κυβέρνηση χρησιμοποιώντας αυτές τις “πλαστές” και “παράνομες” χορηγήσεις γης, έκανε κατάσχεση μεγάλου μέρους αυτής της γης, που νόμιμα ανήκε στα Έθνη των Ινδιάνων, και το πούλησε στους λευκούς αποίκους”.”...Το 1887, οι φυλές ήταν κάτοχοι 56 εκατομμυρίων εκταρίων γης. Μέχρι το 1900, αυτό το ποσοστό είχε μειωθεί σε 31.5 εκατομμύρια εκτάρια. Η γη που είχε χορηγηθεί στα μέλη των φυλών, πουλήθηκε σε αγρότες ή σε άλλους επεκτατικούς κοινωνικούς παράγοντες...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.encyclopedia.com>)

Το τρίτο πολύ σημαντικό δεδομένο που σχετίζεται με την γη που χορηγήθηκε ατομικά σε Ινδιάνους, που “συνταγματικά” ανήκε σε αυτούς, ήταν κατώτερης ποιότητας, ένα γεγονός που έκανε την οικονομική αυτοσυντήρηση των ιθαγενών Ινδιάνων ακόμα πιο προβληματική, την στιγμή που η καλιέργεια της γης δεν αντιπροσώπευε μια κύρια οικονομική απασχόλησή τους, ειδικά για τις Ινδιάνικες φυλές των Μεγάλων Πεδιάδων(Great Plains) που επιβίωναν με το κυνήγι!!!

Η Έκθεση Meriam του 1928, σχεδόν 40 χρόνια μετά την Πράξη Dawes του 1887, περιέγραφε την ποιότητα της γης που είχε χορηγηθεί στους Ινδιάνους τότε, και που

συνέχιζαν να καλιεργούν, διατυπώνοντας τα εξής:”...Για να προσάψουμε δικαιοσύνη στους Ινδιάνους, θα πρέπει ν’αναφέρουμε ότι πολλοί από αυτούς ζούνε σε γη που ένας επιδέξιος και έμπειρος αγρότης(λευκός) δύσκολα θα “έβγαζε το προς το ζη του” . Σε κάποιες περιπτώσεις, η γη που αρχικά είχε παραχωρηθεί στους Ινδιάνους, είχε πολύ λιγνη αξία για γεωργική καλλιέργεια, εκτός σαν βοσκοτόπια...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://nativeamericannetroots.net>)

Με την Πράξη Dawes του 1887, για να ολοκληρωθεί το κυβερνητικό πρόγραμμα Ινδιάνικης “πολιτισμικής αφομοίωσης” και φυσικά η απαξίωση της “συλλογικής κοινοτικής δομής” της παραδοσιακής κοινωνίας των ιθαγενών Ινδιάνων, πρωτοστάτησαν και επέβαλαν άλλες κυβερνητικές πολιτικές που επηρέασαν καθοριστικά την καθημερινή ζωή των αυτοχθώνων Αμερικανών. Πολλά παιδιά Ινδιάνων απομακρύνθηκαν βεβιασμένα από τους καταυλισμούς τους και τις οικογένειές τους, και στάλθηκαν σε ειδικά οικοτροφία , μακριά , για να πάρουν τις βασικές γνώσεις του διαβάσματος, της γραφής και της αριθμητικής. Επίσης, έπρεπε τα παιδιά των Ινδιάνων να εξοικειωθούν με τις δυτικές κοινωνικές αξίες και συμπεριφορές έτσι ώστε να εξελιχθούν σε “ολοκληρωμένους Αμερικανούς πολίτες”!!!(www.americanforeignrelations.com)

Παρόλα αυτά,σε αυτά τα “πολιτιστικά”και “μορφωτικά” κυβερνητικά κέντρα για παιδιά , εμφανίστηκαν απαγωγές παιδιών, εξαναγκαστική παιδική εργασία, ψυχική και σωματική βία, όπως και μια έλλειψη παιδικής υγιεινής και γιατρικής περίθαλψης. Παρόμοια, βασικοί στόχοι αυτών των οικοτροφείων ήταν τα παιδιά των Ινδιάνων να προσυλιτιστούν στον Χριστιανισμό , να υιοθετήσουν Χριστιανικά ονόματα και να εκπαιδευτούν για γίνουν απλοί εργάτες και οικιακό προσωπικό.(<https://nativeamericannetroots.net>) Παράλληλα, τους αυτόχθονες Ινδιάνους στο σύνολό τους, τους δίδασκαν την Αγγλική γλώσσα και τους αποθάρρυναν να μιλούν την γλώσσα της φυλής τους. Επίσης τους προέτρεψαν να κόψουν τα μαλλιά τους κοντά και ν’αποδεχτούν τον Χριστιανισμό σαν θρησκεία τους!!!(<https://www.encyclopedia.com>)

Η Έκθεση Meriam του 1928, αναγνώρισε τις ζημιογόνες κοινωνικές συνέπειες που είχαν προκληθεί από την κυβερνητική πολιτική “πολιτισμικής αφομοίωσης” των ιθαγενών Ινδιάνων τα τελευταία 40 χρόνια , ξεκινώντας από την κυβερνητική Πράξη Dawes του 1887. Η Έκθεση έβγαλε το συμπέρασμα πως αν η ίδια πολιτική αφομοίωσης συνεχιζόταν, τότε οι Ινδιάνικες φυλές δεν θα κατάφερναν να επιβιώσουν σαν ξεχωριστές και ανεξάρτητες κοινωνικο-πολιτικές οντότητες, ειδικά οικονομικά.”...Μερικές από τις πολιτικές που υιοθετήθηκαν από την κυβέρνηση στο παρελθόν σχετικά με τους Ινδιάνους, είναι του τύπου που αν συνεχιστούν μακροπρόθεσμα, θα πτώχευαν την όποια φυλή...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://nativeamericannetroots.net>)

Η Έκθεση Meriam ήταν επίσης πολύ επικριτική με τα μέσα και τις μεθόδους που η Αμερικάνικη κυβέρνηση επέλεξε για να επιβάλλει αυτή την “πολιτισμική αφομοίωση”, ειδικά στον τύπο εκπαίδευσης των παιδιών των Ινδιάνων που παρείχε σε Ινδιάνικα οικοτροφεία. Η Έκθεση στήριζε πως αυτή η σχολική παιδεία έπρεπε να μεταφέρει στα παιδιά των Ινδιάνων τις κατάλληλες γνώσεις και δεξιότητες για να τα προετοιμάσουν για ανώτερες σπουδές σε κολέγια και πανεπιστήμια. Σε αυτά τα ανώτερα κρατικά μορφωτικά ιδρύματα θα λάμβαναν τις απαιτούμενες γνώσεις για ν’ακολουθήσουν επαγγελματικές, επιστημονικές και τεχνικές καριέρες.(<https://nativeamericannetroots.net>)

Παράλληλα, η Έκθεση εξέφρασε πολλές επιφυλάξεις όσον αφορά τις αυταρχικές συμπεριφορές και διαδικασίες της κυβερνητικής διοίκησης και των ιεραποστόλων , στις προσπάθειές τους να πιέσουν τους ιθαγενείς Ινδιάνους να προσαρμόσουν Δυτικοφερμένους κοινωνικούς και θρησκευτικούς θεσμούς στην δική τους παραδοσιακή πολιτική κουλτούρα των εκατοντάδων και περισσοτέρων χρόνων.”...Οι ιεραπόστολοι θα πρέπει να διαθέτουν μια καλύτερη αντίληψη των απόψεων των Ινδιάνων για την προσωπική τους θρησκεία και των κοινωνικών αρχών τους,έτσι ώστε να ξεκινήσουν με τα θετικά σημεία τους σαν βάση. Πολύ συχνά , έχουν κάνει το λάθος να προσπαθούν να καταστρέψουν την υπάρχουσα δομή, και να την αντικαταστήσουν με κάτι άλλο, μη κατανοώντας πως σημαντικό μέρος του παλιού έχει την θέση του στο καινούργιο...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://nativaamericannetroots.net>)

Τελικά, η Έκθεση Meriam του 1928, δίνει μεγάλη έμφαση στην γενική κατάσταση της υγείας των ιθαγενών Ινδιάνων και στην ποιότητα ιατρικής περίθαλψης που αυτοί λάμβαναν από τις διάφορες υγειονομικές υπηρεσίες και υγειονομικά κέντρα. Η Έκθεση παρατήρησε και διαπίστωσε πλήρως πως η φυσιολογική κατάσταση των αυτοχθόνων Ινδιάνων ήταν πολύ κακή σε σχέση με τους υπόλοιπους Αμερικανούς , ενώ τα κυβερνητικά υγειονομικά και ιατρικά κέντρα δεν παρείχαν την ζητούμενη ιατρική φροντίδα στους Ινδιάνους ασθενείς τους.”...Τα νοσοκομεία, τα σανατόρια και τα σχολεία σανατόρια, που συντηρούν οι κυβερνητικές υπηρεσίες , εκτός από κάποιες εξαιρέσεις, θα πρέπει να χαρακτηριστούν ελλιπή σε προσωπικό , σε εξοπλισμό, σε διοίκηση και σε σχεδιασμό...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://nativeamericannetroots.net>)

Κάτω από κοινωνικές και πολιτικές πιέσεις λόγω των πορισμάτων της Έκθεσης Meriam του 1928, η Αμερικάνικη κυβέρνηση του Προέδρου Franklin D. Roosevelt(1933-1945), του πιο “προοδευτικού” και “πεφωτισμένου” προέδρου στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, θεσμοθέτησε την Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης(Indian Reorganization Act) στις 18 Ιουνίου του 1934, που νομικά αντικατέστησε την Πράξη Dawes του 1887. Αυτή η Πράξη είχε στοιχειοθετηθεί επίσημα και συγκεκριμένα,”...Για να συντηρήσει και για ν’αξιοποιήσει την γη

και τους διάφορους οικονομικούς πόρους των Ινδιάνων, για να επεκτείνει το δικαίωμα των Ινδιάνων να δημιουργούν επιχειρήσεις και άλλους οργανισμούς, για να εγκαθιδρύσει ένα κυβερνητικό σύστημα πίστωσης για τους Ινδιάνους, για να παραχωρήσει συγκεκριμένα δικαιώματα αυτοδιοίκησης στους Ινδιάνους, για να παρέχει επαγγελματική εκπαίδευση για τους Ινδιάνους, και για άλλους σκοπούς...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://livingnewdeal.org>)

Η κυβερνητική Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης (Indian Reorganization Act) του 1934, αντιπροσώπευε μια ουσιαστική προσπάθεια της κυβέρνησης του Προέδρου Franklin D. Roosevelt να ανατραπούν οι καταστροφικές κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές επιδράσεις της Πράξης Dawes του 1887, στην ποιότητα διαβίωσης των Ινδιάνικων φυλών των Ηνωμένων Πολιτειών. Αντικαθιστώντας την Πράξη Dawes με την Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης, η κυβέρνηση του Franklin D. Roosevelt άλλαξε καταλυτικά την Αμερικανική κυβερνητική πολιτική απέναντι στους ιθαγενείς Ινδιάνους, παρέχοντας σ’ αυτούς τα μέσα και τις ευκαιρίες για να εξασφαλίσουν την “υπαρξιακή επιβίωσή” τους σαν ανεξάρτητες κοινωνικο-πολιτικές οντότητες!!!

Βασικός αρχιτέκτονας στην δημιουργία και στην εφαρμογή της Πράξης Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης του 1934, ήταν ο John Collier (1884-1968), ιδεολογικός και πολιτικός σύμμαχος του Προέδρου Franklin D. Roosevelt (1933-1945) και ο επικεφαλής του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ινδιάνικων Υποθέσεων (Federal Bureau of Indian Affairs) από το 1934 μέχρι το 1945. Ο John Collier προσωποποιώντας την Αμερικανική Κεντρική Κυβέρνηση μέσω του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ινδιάνικων Υποθέσεων βελτίωσε καθοριστικά τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες των Ινδιάνικων φυλών της χώρας του, εφαρμόζοντας αποτελεσματικά και πραγματιστικά τις διάφορες “προοδευτικές” και “δημοκρατικές” κυβερνητικές πολιτικές του Προέδρου του!!!

Αρχικά, ο John Collier έβαλε τέλος στις ιδιωτικοποιήσεις της γης που ανήκε στους Ινδιάνικους καταυλισμούς και επέστρεψε μέρος της γης που είχε κατασχεθεί “αντισυνταγματικά” από τους Ινδιάνικους καταυλισμούς μετά την Πράξη Dawes του 1887, και είχε πουληθεί σε λευκούς γεοκτήμονες. Απαγόρευσε την περαιτέρω κατάσχεση γης των Ινδιάνικων φυλών ή των Ινδιάνικων καταυλισμών δίχως την έγκρισή τους, μια νομική προϋπόθεση που δεν υπήρχε στην Πράξη Dawes. Επίσης, επέκτεινε την περίοδο πίστωσης των μεριδίων γης που είχαν ήδη παραχωρηθεί στους Ινδιάνους ατομικά. Ταυτόχρονα, επέτρεψε την αγορά γης από τους ιθαγενείς Ινδιάνους με χρήματα του κρατικού ταμείου, ενώ η ομοσπονδιακή κυβέρνηση πρόσφερε δάνεια με πολύ χαμηλό τόκο, έτσι ώστε οι Ινδιάνικες φυλές να μπορέσουν να αγοράσουν ζώα για κτηνοτροφία και γεωργικά μηχανήματα. (<https://livingnewdeal.org>)

Η Αμερικάνικη κυβέρνηση αναγνώρισε την νομιμότητα των κυβερνήσεων των Ινδιάνικων φυλών και τις προέτρεψε να καταρτίσουν και να υιοθετήσουν δικά τους συντάγματα με πρότυπο το Σύνταγμα της Αμερικής. Επέτρεψαν στις Ινδιάνικες φυλές να δημιουργήσουν εταιρίες και οργανισμούς, παραχωρώντας σ'αυτές την δικαιοδοσία να χειρίζονται οι ίδιες τα περυσιακά τους στοιχεία, που τότε αποτελούσαν την ακίνητη περιουσία τους σε γη. Τελικά, η κυβέρνηση επένδυσε σημαντικά ποσά για την εκπαίδευση και για την εργατική απασχόληση των Ινδιάνων. Ο ίδιος ο John Collier εγκατέστησε το κυβερνητικό γραφείο Έκτακτης Εξασφάλισης Εργασίας(Emergency Conservation Work) που διαλύθηκε το 1943, αλλά που μέχρι τότε, είχε εκπαιδεύσει και είχε προσλάβει σαν εργατικό δυναμικό 85,000 ιθαγενείς Αμερικανούς, που θ'αξιοποιούσαν την γη και τους οικονομικούς πόρους που ανήκαν στις φυλές τους.(<http://blog.nativepartnership.org>)

Ανταποκρίνοντας στις "σοσιαλιστικές" και "δημοκρατικές" πολιτικές αρχές του Προέδρου Franklin D. Roosevelt που είχαν διαμορφώσει το νέο του οικονομικό πρόγραμμα(New Deal) για ν'αντιμετωπιστεί η Μεγάλη Οικονομική Ύφεση(Great Economic Depression) που είχε καταθλίψει την "ποιότητα ζωής" των περισσότερων Αμερικανών στις δεκαετίες του 1920 και του 1930, ο John Collier μέσα από τις διοικητικές του εξουσίες , λειτούργησε σαν υπέρμαχος της οικονομικής και πολιτικής υπόστασης των ιθαγενών Ινδιάνων, σαν λαό και σαν φυλή."...Παρατήρησε ότι δεν γινόταν καμία προσπάθεια για να δωθούν εκείνες οι ευκαιρίες στους ιθαγενείς Αμερικανούς που θα βελτίωναν την κατάστασή τους. Επίσης πίστευε , πως αναθέτοντας σ'αυτούς εξουσίες που θα τους επέτρεπαν να διοικούν οι ίδιοι τον χώρο τους και να ελέγχουν τους πόρους τους και τα περιουσιακά τους στοιχεία, θα προωθούσε περαιτέρω την αυτάρκειά τους , κάτι αναγκαίο για τους Ιθαγενείς Αμερικανούς(και για όλους) για να εξασφαλίσουν οικονομική, φυσική και πνευματική ποιότητα ζωής..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<http://blog.nativepartnership.org>)

Η Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης του 1934, βελτίωσε σημαντικά τις συνθήκες διαβίωσης των ιθαγενών Ινδιάνων των Ηνωμένων Πολιτειών, ειδικά εκείνων που ανήκαν σε φυλή που είχε εγκρίνει με την ψήφο της την Πράξη, εφόσον αυτές ήταν οι φυλές που είχαν το δικαίωμα να λαμβάνουν ομοσπονδιακή οικονομική βοήθεια και άλλες κυβερνητικές παροχές, όπως όριζαν τα άρθρα αυτής της Πράξης."...Ήταν σημαντικό ότι επέτρεψαν στους Ινδιάνους να ψηφίσουν αν ο νόμος θα εφαρμοζόταν στην φυλή τους. Μετά που η περίοδος ψήφου είχε λήξει, πάνω από 266 φυλές είχαν αποδεχτεί την Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης και 77 την απέρριψαν. Για κάποιες φυλές υπήρξαν αρνητικές επιπτώσεις στην απόρριψή της. Για παράδειγμα, η φυλή Colville της πολιτείας της Washington, ψήφισε κατά της πράξης(κάτω από ύποπτες συγκυρίες), χάνοντας πολύτιμη γη σε μη-Ινδιάνους και διακινδυνεύοντας την πολιτική αυτοκυριαρχία της στην πολιτεία..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://livingnewdeal.org>)

Από τις πληροφορίες που μόλις παραθέσαμε, μπορούμε να διαπιστώσουμε άμεσα δύο

αρνητικούς παράγοντες που ταυτίζονται με την Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης σε σχέση με την εφαρμογή της πρακτικά και πραγματιστικά.

Η πρώτη αρνητική παράμετρος είναι ότι η Αμερικανική κυβέρνηση και το Ομοσπονδιακό Γραφείο Ινδιάνικων Υποθέσεων πίεσαν ή ακόμη "εκβίασαν" τις Ινδιάνικες φυλές ν'αποδεχθούν την Πράξη, χρησιμοποιώντας την απειλή του αποκλεισμού από κυβερνητικές παροχές και την μη-αναγνώριση της συνταγματικής τους ιδιότητας σαν ημι-ανεξάρτητες πολιτικές οντότητες, και φυσικά την μη νομική προστασία της Αμερικανικής κυβέρνησης!!!

Το δεύτερο μειονέκτημα σχετικά με το νομικό και το συνταγματικό κύρος της Πράξης Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης ήταν το γεγονός ότι αυτή δεν είχε εγκριθεί από ένα σημαντικό ποσοστό των Ινδιάνικων φυλών, που σήμαινε πως δεν υπήρξε οικουμενική αποδοχή των ιθαγενών Ινδιάνων γι'αυτή την Πράξη.

Η μη συλλογική στάση των Ινδιάνικων φυλών απέναντι στο θεσμικό κύρος της Πράξης, επέβαλλε μια πολιτική απόκλιση ή μια πολιτική διχοτομία όσον αφορά την συνταγματική κοινωνικο-πολιτική υπόσταση των Ινδιάνικων φυλών μέσα στην Συνταγματική Δημοκρατία των Ηνωμένων Πολιτειών. Σαν συνέπεια, αυτή η θεσμική ανωμαλία προκάλεσε πολιτική αστάθεια και "γκρίζες ζώνες" στις επίσημες σχέσεις μεταξύ της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης της Αμερικής μέσω του Γραφείου Ινδιάνικων Υποθέσεων και των πολλαπλών Ινδιάνικων φυλών των Ηνωμένων Πολιτειών. "Γκρίζες ζώνες" που ισχύουν μέχρι σήμερα!!!

Μια βασική αδυναμία στην διαμόρφωση της Πράξης Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης είναι το δεδομένο ότι πολλές συναντήσεις ή συνεδριάσεις προγραμματίστηκαν σε πολλά μέρη των Ηνωμένων Πολιτειών, συναντήσεις της ομοσπονδιακής διοίκησης και των διαφόρων Ινδιάνων αρχηγών για να τους συμβουλευτούν σχετικά με τις κρίσιμες διατάξεις της Πράξης, συντελώντας έτσι ένα θεσμικό πλαίσιο που θα είναι πιο αποτελεσματικό σε σχέση με τις συγκεκριμένες κοινοτικές προτεραιότητες των Ινδιάνων και των παραδοσιακών θεσμών τους.

Σ'αυτές τις κυβερνητικές συνελεύσεις, οι ομοσπονδιακοί σύμβουλοι τελικά δεν συζήτησαν με τις αντιπροσωπείες των Ινδιάνικων φυλών για τα κύρια άρθρα της Πράξης ούτε τους συμβουλευτήκαν για το περιεχόμενό τους, παρά μόνο προσέφεραν εξηγήσεις για τις "νομικές" και "συνταγματικές" παραμέτρους της Πράξης. (<https://www.huffingtonpost.com>)

Μια παρόμοια “αυταρχική” και “πατερναλιστική” συμπεριφορά εκδηλώθηκε από τους ομοσπονδιακούς συμβούλους όταν περιέγραψαν στις Ινδιάνικες φυλές το βασικό νομικό πλαίσιο που θα έπρεπε να ενσωματωθεί στην διατύπωση των δικών τους συνταγμάτων αν ήθελαν να είναι συναίτεροι με την Αμερικανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Αν και υπήρχαν διαφορές μεταξύ των συνταγμάτων των Ινδιάνικων φυλών, το βασικό τους νομικό σχήμα ταυτιζόταν σε μεγάλο βαθμό με το Αγγλο-Αμερικανικό σύστημα κοινοτικής οργάνωσης!!!

Οι περισσότερες Ινδιάνικες φυλές εξέφρασαν έντονες αντιρρήσεις σ’αυτού του τύπου θεσμικής κοινοτικής οργάνωσης , κατηγορώντας την Αμερικανική κυβέρνηση και το Γραφείο Ινδιάνικων Υποθέσεων ότι με αυτή την πολιτική προσπαθούσαν να “εμβαθύνουν” την κοινωνικο-πολιτική αφομίωση των ιθαγενών Ινδιάνων στην πολιτική κουλτούρα των λευκών Αμερικανών. Παρ’όλα αυτά, μερικές Ινδιάνικες φυλές κατάφεραν να προστατεύσουν μέρος της παραδοσιακής πολιτικής κουλτούρα τους , απαιτώντας να συμπεριληφθούν στις κυβερνήσεις τους στοιχεία από την παραδοσιακή τους διοίκηση!!!(<https://www.nlm.nih.gov>)

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, οι Ινδιάνικες φυλές δεν είχαν καμία ουσιαστική συμβολή στο περιεχόμενο των δικών τους συνταγμάτων όπως και στην σύνταξη των αρχών της Πράξης Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης του 1934, ήταν σε μεγάλο βαθμό έργο των νομικών συμβούλων της Αμερικανικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης και του ομοσπονδιακού Γραφείου Ινδιάνικων Υποθέσεων. Αυτός ο αποκλεισμός της οποίας συμμετοχής στην διατύπωση αυτών των κρίσημων νομικών εγγράφων που αφορούσαν άμεσα την κοινωνικο-πολιτική ταυτότητα των ιθαγενών Ινδιάνων μέσα στο Αμερικανικό κράτος, είχε πολύ αρνητικές επιπτώσεις στην ομαλή ιστορική εξέλιξη τους μέχρι σήμερα!!!

Ένα σημαντικό αποσταθεροποιητικό ιστορικό στοιχείο για τους ιθαγενείς Ινδιάνους των Ηνωμένων Πολιτειών είναι το γεγονός ότι αυτοί θεωρούσαν πως οι πολιτικές που είχε ακολουθήσει η Αμερικανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση όσον αφορά την κοινωνικο-πολιτική τους θέση μέσα στο Αμερικανικό κράτος, ήταν πατερναλιστικές , αυταρχικές και εθνοκεντρικές, όχι ευέλικτες και προσιτές προς τους παραδοσιακούς θεσμούς τους.”...Η Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης μπήκε σ’εφαρμογή πολύ βιαστικά. Ούτε η Αμερικανική Βουλή ούτε οι ίδιοι οι Ινδιάνοι ήταν καλά ενημερωμένοι και καλά προετοιμασμένοι γι’αυτή. Το προσωπικό του Γραφείου Ινδιάνικων Υποθέσεων χρειαζόταν περισσότερη εκπαίδευση για την υλοποίηση των διατάξεων της Πράξης , μερικές από τις οποίες ήταν ξένες σε σχέση με τις προηγούμενες εμπειρίες τους και την προσωπική τους φιλοσοφία σχετικά με τους Ινδιάνους. Η φιλοσοφία της ίδιας της Πράξης είχε παραβιαστεί την στιγμή που οι Ινδιάνοι δεν έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην στοιχειοθέτηση των συνταγμάτων των φυλών. Σαν συνέπεια, μερικοί πίστευαν ότι πολλές καλές κυβερνήσεις φυλών αντικαταστήθηκαν με λιγότερο ποιοτικές...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.huffingtonpost.com>)

Μια άλλη πολύ αποτελεσματική κυβερνητική πολιτική ή στρατηγική με γνώμονα την “πολιτισμική αφομοίωση” των Ινδιάνων ήταν ότι με την έγκριση της Πράξης Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης από τις Ινδιάνικες φυλές, έγιναν έντονες προσπάθειες για να επαναπροσδιοριστεί η κοινωνικο-πολιτική ταυτότητα των ιθαγενών Ινδιάνων μέσα στην ίδια την φυλή όπως επίσης και μέσα στο κρατικό οικοδόμημα των Ηνωμένων Πολιτειών . Σταδιακά, η φυλετική συγγένεια(tribal kinship) που ίσχυε πριν τις Ινδιάνικες Συνθήκες, την Πράξη Dawes του 1887 και την Πράξη Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης του 1934, και η οποία καθόριζε την κοινωνικο-οικονομική και την κοινωνικο-πολιτιστική ταυτότητα της κάθε Ινδιάνικης φυλής, αντικαταστάθηκε με την κοινοτική ιδιότητα του “μέλους”(tribal member) μιας φυλής, αποκλείοντας έτσι την παραδοσιακή φυλετική συγγένεια.

Η κοινοτική ιδιότητα του “μέλους” δεν αντανakλούσε την παραδοσιακή έννοια του μέλους σαν συγγένεια, αλλά τώρα που σχεδόν όλες οι φυλές είχαν υιοθετήσει συντάγματα με πρότυπο το Ομοσπονδιακό Σύνταγμα της Αμερικής, ο όρος “μέλος” σήμαινε μέλος μιας ομοσπονδίας, υπόλογο στην Αμερικανική Κεντρική Κυβέρνηση, ενώ οι φυλές έπρεπε να χρησιμοποιούν το “ποσοστό” Ινδιάνικου αίματος σαν μέτρο ένταξης σε μια Ινδιάνικη φυλή.(
<https://newsmaven.io>
)

Τελικά, η ιδιότητα του μέλους(member) χρησιμοποιήτε για να προσδιοριστεί η κοινωνικο-πολιτική ταυτότητα ενός Ινδιάνου μέσα σε μια φυλή, αντί αυτή του “πολίτη”(citizen), διότι νομικά και συνταγματικά η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση της Αμερικής και το Ομοσπονδιακό Γραφείο Ινδιάνικων Υποθέσεων ποτέ δεν θεώρησαν ή αναγνώρισαν τα συντάγματα των Ινδιάνικων φυλών σαν “νομικά καταστατικά” για ανεξάρτητες και αυτόνομες κυβερνήσεις , αλλά καταστατικά για κρατικές αντιπροσωπείες της ομοσπονδιακής κυβέρνησης.”...Ο Goldberg , επιπλέον στηρίζει πως το Γραφείο Ινδιάνικων Υποθέσεων έχει χαμηλή υπόληψη όσον αφορά τα συντάγματα της Πράξης Ινδιάνικης Αναδιοργάνωσης, ‘σαν μια παραλλαγή(καταστατική) ιδιωτικών οργανισμών ή μαθητικών συμβουλίων , που σκοπός τους είναι να προσφέρουν οδηγίες σε άτομα για αυτοδιαχείριση , και όχι για να τα διευκολύνουν για μια πραγματική αυτοδιάθεση’...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://newsmaven.io>)

Όταν οι Ευρωπαίοι άποικοι έφθασαν στην Βόρειο Αμερική τον 16ο αιώνα , οι Ευρωπαϊκές κυβερνήσεις τους ήθελαν να νομιμοποιήσουν τις εμπορικές συναλλαγές τους με τις Ινδιάνικες φυλές, ιδιαίτερα την απόκτηση γης των φυλών. Για να κάνουν αυτές τις συναλλαγές επίσημες και νόμιμες , εφτιαξαν κυβερνητικές συνθήκες έτσι ώστε οι άλλες Ευρωπαϊκές Δυνάμεις να μην μπορούν ν’αντιδικήσουν τις συμφωνίες. Οι Ηνωμένες Πολιτείες υιοθέτησαν αυτή την Ευρωπαϊκή νομική διαδικασία όταν πραγματοποιούσαν εμπορικές συναλλαγές ή συμφωνίες με τις Ινδιάνικες φυλές, “κυβέρνηση προς κυβέρνηση”!!!

Οι Ινδιάνικες φυλές της Βορείου Αμερικής υπήρξαν στρατιωτικά πολύ ισχυρές τον 17ο και στις αρχές του 18ου αιώνα, σαν συνέπεια, οι Ηνωμένες Πολιτείες έκαναν σημαντικές πολιτικές και διπλωματικές προσπάθειες για να μπορούν να διαπραγματεύονται και για να συναλλάσσονται με τις κυβερνήσεις των Ινδιάνικων φυλών για θέματα που αφορούσαν όλους άμεσα. Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών διαπραγματεύτηκε , υπέγραψε και επικύρωσε σχεδόν 390 συνθήκες με τις Ινδιάνικες φυλές, που οι περισσότερες από αυτές ισχύουν μέχρι σήμερα!!!

Οι περισσότερες από αυτές τις συνθήκες ήταν παράγωγα διαπραγματεύσεων μεταξύ κυβερνήσεων που αφορούσαν την πώληση γης ή ιδιοκτησιακά δικαιώματα που οι Ινδιάνικες φυλές κατείχαν και οι Ηνωμένες Πολιτείες ήθελαν ν'αποκτήσουν . Το Ανώτατο Δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών(American Supreme Court) έχει περιγράψει τις συνθήκες με τους ιθαγενείς Ινδιάνους σαν συμβόλαια μεταξύ "δύο ανεξάρτητων εθνών". Με βάση αυτήν την νομοθετική θέση , στα πρώτα 150 χρόνια περίπου της ιστορίας της Αμερικής, οι ιθαγενείς Ινδιάνοι αντιμετωπίστηκαν σαν πολίτες των Ινδιάνικων Εθνών και όχι σαν πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών!!!(<http://www.flashpoinmag.com>)

Η '14 η Τροπολογία' του Αμερικανικού Συντάγματος που εγκρίθηκε από την Αμερικανική Βουλή το 1868, καθόριζε ότι,"...όλα τα άτομα που έχουν γεννηθεί ή έχουν πολιτογραφηθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες και που υπόκεινται στην διακααιοδοσία της,είναι πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών και της πολιτείας όπου αυτοί κατοικούν..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://nativeamericannetroots.net>)

Η '14 η Τροπολογία' δεν παραχώρησε την Αμερικανική ιθαγένεια στους ιθαγενείς Ινδιάνους, διότι με βάση το Αμερικανικό Σύνταγμα και την ερμηνεία του Ανώτατου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών, οι Ινδιάνικες φυλές κατατάσσονται σαν 'εσωτερικά εξαρτημένα έθνη', και σαν συνέπεια είναι πολίτες μιας φυλής και όχι Αμερικανοί πολίτες."...Το 1870,η Επιτροπή της Γερουσίας για νομικά θέματα, αναζήτησε ενημέρωση για την επίδραση της 14 ης Τροπολογίας στις Ινδιάνικες φυλές. Η Επιτροπή κατέληξε ότι αυτή η τροπολογία είχε σαν σκοπό την εξάλειψη της φράσης 'τα τρία πέμπτα όλων των άλλων ανθρώπων' , που περιέγραφε τους σκλάβους στο Σύνταγμα,συνεπώς δεν άλλαζε την ταυτότητα των Ινδιάνων..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://nativeamericannetroots.net>)

Μέχρι το 1924, οι ιθαγενείς Ινδιάνοι δεν αναγνωριζόντουσαν νομικά και συνταγματικά σαν πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών και δεν διέθεταν το δικαίωμα της ψήφου. Υπήρχαν όμως κάποιοι ιθαγενείς Ινδιάνοι που τους είχε παραχωρηθεί η Αμερικανική ιθαγένεια κάτω από

εξαιρετικές συνθήκες , όπως ο γάμος μ'ένα Αμερικανό πολίτη, υπηρετώντας στον στρατό,ή μέσω συνθηκών.(<https://civilright.findlaw.com>)

Στις 2 Ιουνίου του 1924, ο Αμερικανός Πρόεδρος Calvin Coolidge(1923-1929), υπέγραψε την νομική Πράξη Ινδιάνικης Ιθαγένειας(Indian Citizenship Act), ανακοινώνοντας ότι, "...όλοι η μη πολίτες Ινδιάνοι που έχουν γεννηθεί εντός των εδαφικών συνόρων των Ηνωμένων Πολιτειών, από σήμερα αναγνωρίζονται σαν πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών με την προϋπόθεση ότι η παραχώρηση της ιθαγένειας δεν θα στερήσει ή επιρρεάσει με όποιον τρόπο το δικαίωμα ενός Ινδιάνου στην κυριότητα περιουσίας της φυλής ή άλλων περιουσιακών στοιχείων...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://legallegacy.wordpress.com>). Οι ιθαγενείς Ινδιάνοι που δεν είχαν συμπεριληφθεί στο δικαίωμα της Αμερικανικής ιθαγένειας ήταν ήδη πολίτες μέσα από άλλα μέσα, όπως ανήκοντας στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, εγκαταλείποντας τις φυλετικές τους διασυνδέσεις και προσχωρώντας στην Αμερικανική κοινωνία.

Η Πράξη Ινδιάνικης Ιθαγένειας παρέδωσε την Αμερικανική ιθαγένεια σε 125,000 από τους 300,000 ιθαγενείς Ινδιάνους των Ηνωμένων Πολιτειών , αλλά και αυτοί που έλαβαν τα δικαιώματα της ιθαγένειας μέσα από την νομοθετική Πράξη του 1924, δεν απέκτησαν ολοκληρωτικά όλα τα δικαιώματα της ιθαγένειας και της ψήφου. Υπήρχαν Αμερικανικές πολιτείες που αρνήθηκαν στους Ινδιάνους την ψήφο. Τρεις ήταν οι βασικοί λόγοι γι'αυτή την "απαξιώτικη πολιτική στάση". Ο πρώτος λόγος ήταν η απαλλαγή φόρων των Ινδιάνων για την ιδιοκτησία γης, μετά ήταν οι συνεχιζόμενοι φυλετικοί δεσμοί των Ινδιάνων , και τελικά η άποψη ότι οι Ινδιάνοι βρισκόντουσαν κάτω από κυβερνητική κηδεμονία, λοιπόν "πολιτικά υποτελείς", ενώ επίσης κατοικούσαν σε εδάφη που βρισκόντουσαν κάτω από την πολιτική επίβλεψη της ομοσπονδιακής κυβέρνησης ή του ομοσπονδιακού Γραφείου Ινδιάνικων Υποθέσεων.(<https://legallegacy.wordpress.com>)

Το 1940, το Ανώτατο Δικαστήριο της Πολιτείας της Arizona, κατάργησε ένα άρθρο του συντάγματος της πολιτείας που δεν επέτρεπε στους ιθαγενείς Αμερικανούς πολίτες της να ψηφίζουν. Σταδιακά, περισσότερες κυβερνήσεις Αμερικανικών Πολιτειών αναγκάστηκαν ν'ακολουθήσουν αυτό το παράδειγμα και υποχρεώθηκαν να εφαρμόσουν τις διατάξεις της Πράξης Ινδιάνικης Ιθαγένειας. Η τελευταία Αμερικανική πολιτεία που τελικά ενέδωσε ήταν η Πολιτεία του New Mexico το 1962!!!

Η Πράξη για το Δικαίωμα της Ψήφου(Voting Right Act) του 1965, απαγόρευσε διακρίσεις με βάση την φυλή ή το χρώμα, ενώ η συμπλήρωσή της, η Πράξη του 1975, παρείχε περισσότερη προστασία και βοήθεια στις γλωσσικές μειονότητες της χώρας. Η τελευταία νομοθεσία ήταν πολύ κρίσιμη γιατί πολλές Αμερικανικές πολιτείες χρησιμοποιούσαν

εξετάσεις γραφής και ανάγνωσης, όπως και κεφαλικούς φόρους ,για να εμποδίσουν τους ιθαγενείς Ινδιάνους να ψηφίσουν, παρά το συνταγματικό τους δικαίωμα μέσα από την Πράξη Ινδιάνικης Ιθαγένειας!!!(<https://civilrights.findlaw.com>)

Η Πράξη Ινδιάνικης Ιθαγένειας του 1924,ήταν μια προσπάθεια της Αμερικανικής κυβέρνησης για τον 'εκδημοκρατισμό' της πολιτικής κουλτούρας της χώρας και για να επιβεβαιώσει την Συνταγματική Δημοκρατία της,αλλά όμως υπήρχε και το θέμα της "πολιτισμικής αφομοίωσης" των ιθαγενών Ινδιάνων στο κοινωνικο- πολιτικό περιβάλλον μια Λευκής Αμερικής. Ο Ερευνητικός Οργανισμός της Πολιτείας της Nebraska(Nebraska Studies Organization) επισημαίνει ότι , "...Δεν υπάρχει καμία αμφισβήτηση ότι η συμμετοχή των Ινδιάνων στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο επιτάχυνε τις διαδικασίες για την παραχώρηση της ιθαγένειας σε όλους τους Ινδιάνους, αλλά ουσιαστικά ήταν περισσότερο η λογική προέκταση και το αποκορύφωμα μιας πολιτικής αφομοίωσης...".(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://legallegacy.wordpress.com>)

Τελικά υπάρχει η Πράξη Ινδιάνικων Πολιτικών Δικαιωμάτων(Indian Civil Rights) του 1928 ή το Νομοσχέδιο Ινδιάνικων Δικαιωμάτων(Indian Bill of Rights),όπου οι ιθαγενείς Αμερικανοί απέκτησαν αρκετά πολιτικά δικαιώματα για τα οποία είχαν αγωνιστεί και που πολλά από αυτά βρίσκονται στο Νομοσχέδιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων(Bill of Rights) του Αμερικανικού Συντάγματος. Μερικά από αυτά τα πολιτικά δικαιώματα είναι το δικαίωμα του λόγου, του τύπου και της συνάθροισης, της προστασίας από άνομη έρευνα και κατάσχεση, το δικαίωμα της πρόσληψης δικηγόρου για ποινικό αδίκημα και το δικαίωμα ορκωτού δικαστηρίου για αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση.

Μερικά από τα πολιτικά δικαιώματα που δεν έχουν διαλευκανθεί απόλυτα είναι η πολιτική αυτονομία τους, το δικαίωμα στο ελεύθερο κυνήγι και ψάρεμα στους Ινδιάνικούς καταυλισμούς, και το δικαίωμα της ψήφου για όλους τους ιθαγενείς Αμερικανούς.(<https://en.wikipedia.org>)

Θ'ασχοληθούμε τώρα με μια μελέτη που πραγματοποιήθηκε από την Michelle Sarche και τον Paul Spicer για το Αμερικανικό Πανεπιστήμιο Colorado Denver, μέσα από τα προγράμματα που αφορούν τους Αμερικανούς Ινδιάνους και τους Ιθαγενείς της Alaska. Η μελέτη αυτή εκδόθηκε και μπήκε στο Διαδύκτιο τον Ιούνιο του 2009. Ο τίτλος της έκθεσης είναι "Ανέχεια και Υγειονομικές Διακρίσεις των παιδιών των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska: Επίκαιρες Γνώσεις και Μελλοντικές Προοπτικές".(Poverty and Health Disparities for American Indian and Alaska Children: Current Knowledge and Future Prospects).

Η μελέτη "...ανιχνεύει την παρούσα ποιότητα γνώσεων όσον αφορά τις ανισότητες και τις επιδράσεις τους στα παιδιά των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska....Αυτή η επισκόπηση καταγράφει τις δημογραφικές, κοινωνικές, υγειονομικές και τις υγειονομικές υπηρεσιακές διακρίσεις όπως αυτές επηρεάζουν τα παιδιά των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska..."(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>)

Η έκθεση είναι βασισμένη πάνω σε αρκετές μελέτες που έχουν συντελεστεί χρησιμοποιώντας πρόσφατα δεδομένα από δημογραφικά δείγματα σε εθνικό και φυλετικό επίπεδο, από στατιστικές που παραχωρεί το Γραφείο Απογραφής των Ηνωμένων Πολιτειών(U.S. Census Bureau), όπως και η Ινδιάνικη Υγειονομική Υπηρεσία(Indian Health Service), ο ομοσπονδιακός οργανισμός που παρέχει ιατρική περίθαλψη για περίπου 1.6 εκατομμύρια Αμερικανούς Ινδιάνους και Ιθαγενείς της Alaska.

Από αυτή την μελέτη, πρώτα απ'όλα μαθαίνουμε ότι ο πληθυσμός των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska αποτελεί το 1.5% του συνολικού πληθυσμού των Ηνωμένων Πολιτειών , ενώ το 1/3 αυτών των δύο κοινοτήτων είναι κάτω των 18 χρόνων. Το 1/4 των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska ζει στην οικονομική ανέχεια, το διπλό του ποσοστού του συνολικού πληθυσμού της χώρας.

Σ'αυτές τις κοινότητες των ιθαγενών της Αμερικής, βρίσκονται λιγότεροι απόφοιτοι γυμνασίου, το 71% σε σχέση με το εθνικό μέσο όρο των 80%, ενώ τα άτομα με πρώτο πανεπιστημιακό πτυχίο αντιπροσωπεύει το 11.5% του συνόλου του πληθυσμού των ιθαγενών σε σχέση με το 24.4% του μέσου όρου όλων των Αμερικανών.Αυτές οι διακρίσεις σε σχέση με την εκπαίδευση είναι αποτέλεσμα του υψηλού βαθμού ανέχειας και της ανεργίας αυτών των κοινωνικών ομάδων σε σχέση με του συνόλου του Αμερικανικού πληθυσμού, που με την σειρά τους είναι παράγωγα μιας γεωγραφικής απομόνωσης και της προσφοράς χαμηλόμισθης εργασίας.

Τα παιδιά των ιθαγενών της Αμερικής, μεγαλώνουν μέσα σε πολύ άστατες κοινωνικές συνθήκες όπου παρατηρούνται απρόβλεπτοι και τραυματικοί θάνατοι λόγω τραυμάτων, ατυχημάτων , αυτοκτονιών και της χρήσης όπλων, που βρίσκονται σε πολύ υψηλά επίπεδα, 2 φορές το ποσοστό που καλύπτει τον μέσο όρο όλων των άλλων φυλών των Ηνωμένων Πολιτειών.

Αυτό το ανθυγιεινό και κοινωνικά προβληματικό περιβάλλον των παιδιών των ιθαγενών Αμερικανών μπορεί να εξηγηθεί εν μέρει από το γεγονός ότι το ποσοστό αλκοολισμού σ' αυτές τις κοινότητες είναι 7 φορές μεγαλύτερο από τον μέσο όρο όλων των άλλων φυλών των Ηνωμένων Πολιτειών , ενώ επίσης τα νέα παιδιά των ιθαγενών βιώνουν έντονα την οικογενειακή βία σαν αποτέλεσμα των κοινωνικών ανισοτήτων και των βιωματικών καταστάσεων που έχουμε ήδη αναφέρει.

Με βάση τις στατιστικές της Ινδιάνικης Υγειονομικής Υπηρεσίας (Indian Health Service), λαμβάνοντας υπόψη τις ηλικιακές αναλογίες, το ποσοστό θανάτων των ενηλίκων είναι σχεδόν 40% μεγαλύτερο από αυτό του συνολικού πληθυσμού των Ηνωμένων Πολιτειών. "...με θανάτους λόγω του διαβήτη, της χρόνιας πάθησης του συκωτιού και την κίρρωση του ήπατος, και τα ατυχήματα που βρίσκονται σε ποσοστά 3 φορές του μέσου όρου του συνολικού πληθυσμού, και επίσης θάνατοι λόγω φυματίωσης , πνευμονίας και γρίπης, των αυτοκτονιών , των ανθρωποκτονιών και των καρδιακών παθήσεων που είναι σε ποσοστά πολύ μεγαλύτερα αυτών του συνολικού πληθυσμού της χώρας..." (μετάφραση στα ελληνικά) (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>)

Από τα δεδομένα που δίνουν το Εθνικό Κέντρο για τις Υγειονομικές Στατιστικές και η Ινδιάνικη Υγειονομική Υπηρεσία, παρατηρούμε υψηλή βρεφική θνησιμότητα στους Αμερικανούς Ινδιάνους και στους Ιθαγενείς της Alaska που είναι 3 φορές μεγαλύτερη από αυτή των λευκών βρεφών των Ηνωμένων Πολιτειών, ενώ οι θάνατοι των παιδιών των ιθαγενών μεταξύ των ηλικιών των 1 χρόνου και των 4 χρόνων , συμβαίνουν 3 φορές περισσότερο από αυτών του συνολικού πληθυσμού της χώρας.

Οι θάνατοι λόγω αυτοκτονιών στις κοινότητες των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska είναι 72% περισσότεροι από τον μέσο όρο του Αμερικανικού πληθυσμού, ενώ οι θάνατοι από χρόνιες παθήσεις του συκωτιού , της κίρρωσης του ήπατος, και άλλων παθήσεων που σχετίζονται με τον αλκοολισμό , όπως τα ατυχήματα, είναι 7 φορές περισσότεροι από τον μέσο όρο όλων των Αμερικανών. Το ποσοστό αυτοκτονιών σε νέα παιδιά σ' αυτές τις κοινότητες των Αμερικανών ιθαγενών είναι ακόμη χειρότερη , όπου με βάση τα διάφορα δεδομένα είναι 3 με 6 φορές υψηλότερο από τους μη ιθαγενείς Αμερικανούς συνομιλικούς τους.

Οι σωματικές και οι ψυχοσωματικές υγειονομικές ανισότητες ή διακρίσεις που αντιμετωπίζουν οι πληθυσμοί των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska είναι εν μέρει η επίπτωση μιας ανεπάρκειας χρηματοδότησης για την ιατρική περίθαλψή τους από την Ινδιάνικη Υγειονομική Υπηρεσία (Indian Health Service) και από το γεγονός ότι πολλοί από αυτούς τους ιθαγενείς δεν εξηγηρετούνται από αυτή την Υγειονομική Υπηρεσία,

ενώ επίσης δεν διαθέτουν άλλα μέσα ιατρικής περίθαλψης ή ιατρικής ασφάλειας!!!

Ένας επίσημος υπολογισμός αναφέρει ότι η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών μέσα από την Ινδιάνικη Υγειονομική Υπηρεσία ξοδεύει \$1,914 για κάθε ιθαγενή ασθενή της σε σχέση με \$3,803 που ξοδεύει για τον κάθε κρατούμενο των ομοσπονδιακών φυλακών.

Αυτές οι υγειονομικές ανισότητες εμφανίζονται ακόμα πιο έντονες όταν εξετάζουμε την ιατρική περίθαλψη που αφορά τις ψυχοσωματικές ασθένειες και την κατάχρηση ναρκωτικών ουσιών . Μόνο το 7% του ήδη περιορισμένου προϋπολογισμού της Ινδιάνικης Υγειονομικής Υπηρεσίας διοχετεύεται σ'αυτές τις εξεδικευμένες ιατρικές υπηρεσίες, πολύ κρίσιμες για την καθημερινή κοινωνική πρόνοια των ιθαγενών Αμερικανών. Υπολογίζεται ότι στην Ινδιάνικη Υγειονομική Υπηρεσία απασχολούνται 2 ψυχίατροι και 4 ψυχολόγοι για κάθε 100,000 άτομα, το 1/7 του αριθμού των ψυχιάτρων και το 1/6 του αριθμού των ψυχολόγων σαν μέσο όρο που ασχολούνται με τον γενικό Αμερικανικό πληθυσμό!!!(<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>)

Η Έκθεση αυτή που εξετάζει την οικονομική ανέχεια και τις υγειονομικές ανισότητες των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της Alaska στο τέλος καταλήγει με μια πολύ καυστική αλλά και αντικειμενική κριτική σχετικά με την μόνιμη και σταθερή πολιτική της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών απέναντι στους Ιθαγενείς Αμερικανούς συνολικά, κατηγορώντας αυτή την κυβέρνηση για μια μακρόχρονη συνενοχή και στρατηγική με σκοπό την αποσύνθεση και την αποδυνάμωση των ιθαγενών Αμερικανών, οι οποίοι “θεωρητικά” ζουν σε βάρος αυτής της ισόνομης, φιλελεύθερης και δημοκρατικής χώρας των Ηνωμένων Πολιτειών!!!

Επισημαίνει τα εξής: “...Οι κοινότητες των Αμερικανών Ινδιάνων και των Ιθαγενών της σήμερα βιώνουν την κληρονομιά του τραύματος σαν αποτέλεσμα στέρησης από την ίδια την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών μέσα από τις πολιτικές της και τις πρακτικές της που διαμορφώθηκαν σκόπιμα για να διαμελίσουν την κουλτούρα, τις κοινότητες , την οικογένεια και την ταυτότητα...”.(μετάφραση στα ελληνικά)(<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>)

*** Τα άρθρα για την Παγκοσμιοποίηση θα συνεχιστούν το 2019!!!

“Οι Ινδιάνικοι Πόλεμοι κατά των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής” (1768-1892)